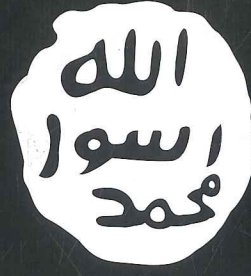

Genç Öncüler

Mayıs 2009 • Sayı 49 • 3 TL. • Aylık Gençlik Dergisi

**Hazreti
Peygamber'le
(s.a.v.)
Ropörtaj**

yitirilen vicdan artan şiddet

- **Toplumsal Şiddet,**
Dilaver Demirağ
- **Masum Değiliz Hiçbirimiz,**
Abdurrahman Babacan
- **Habil'in Yolundan Esenlik Yurduna,**
Hüseyin Buladı
- **Diyar Diyar İstanbul**
- **Mevlana İdris ile
Soru-Yorum**

ISSN 977-977130700-7

Al-i İmran

138-142

Bu Kur'an, insanlara yönelik bir açıklama, takvalılar için bir doğru yol kılavuzu, bir öğüttür.

Sakın gevşemeyiniz, karamsarlığa kapılmayınız. Eğer mümin iseniz üstün gelecek olan taraf sizlersiniz.

Eğer siz yara aldınız ise karşınızdakiler de benzeri bir yara almışlardır. Biz, bu tür acı günleri insanlar arasında dolaştırırız. Allah'ın kimlerin mümin olduklarını belirlemesi ve aranızdan bazı şahitler seçmesi içindir, bu. Hiç kuşkusuz Allah, zalimleri sevmez.

Bunun bir başka sebebi; Allah'ın, müminleri arındırması ve kâfirleri yok etmesidir.

Yoksa siz, Allah içinizdeki cihad edenleri ayırd etmeden ve sabırlıları belirlemeden Cennet'e girebileceğinizi mi sandınız?

Kutlu Çağrının izinde Esenlik Yurduna...

Mayıs sayımızın konusunu "toplumsal şiddet" olarak belirlememiz elbette tesadüf değildi. Amerika'da, Avrupa'da görmeye alışkın olduğumuz silah veya benzeri araçlarla suç işleyenler, cinnet geçirip toplu katliamlarda bulunan Amok koşucuları, öldürmeyi kendilerini tatmin etme aracı olarak gören psiko-patların varlığı artık gazetelerin üçüncü sayfa haberi olmaktan ülkemizde de çıkmaya başlamıştı. Amacımız sadece gerçekleri ortaya çıkarıp karamsarlık aşılacak değil aynı zamanda topluma ve özellikle de gençlere daima içinde bulunulan durumdan bir çıkış yolu, bir kurtuluş yolu var olduğunu hatırlatmaktır. Bu yol Kuran-ı Kerim var olduğu müddetçe ebediyen var olacaktır.

Konu üzerinde çalışmalarımızı yürüttüğümüz esnada ülkemizin güzide bir şehri olan Mardin'de yaşanan katliam aslında ne kadar da doğru bir konu seçimi yapmış olduğumuzu göstermiş oldu. Çoluk çocuk demeden katledilen 47 kişiye bu vesileyle Allah'tan rahmet diliyoruz. Yazar Dilaver Demirağ ile toplumsal şiddet temelli bir söyleşi gerçekleştirdik. Abdurrahman Babacan "Masum Değiliz Hiçbirimiz" yazısında toplumsal şiddeti nelerin tetiklediğini ve buna karşı nasıl bir tavrın geliştirilmesi gerektiğini anlatıyor. Hüseyin Buladı konuyla ilgili olarak kaleme aldığı "Habil'in Yolundan Esenlik Yurduna" yazısıyla tespitlerin yanı sıra çözümler de sunuyor.

Kutlu doğum vesilesiyle bu ay hayali söyleşilerimizi Allah Resulü Hz.Muhammed(s.a.v.) ile gerçekleştirdik. "Diyar Diyar İstanbul" bölümümüzde bu sefer Beykoz'u tanıtıyoruz. Mevlana İdris "soruyorum(bizden-sizden)" sayfamızda çok özel cevaplarıyla dergimize konuk oluyor. Dergimizin içeriğini buraya sığdırmak pek mümkün değil iyisi mi sizleri dergimizle baş başa bırakalım...

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu

İsmail Memiş

Yayın Kurulu

Emir Timur Kafkas
Abdullah Muhsin Yıldız
Hüseyin Buladı
Elyasa Koytak
F.Büşra Özkan
Abdullah Şanver
Alperen Gençosmanoğlu

Mayıs Sayısına Katkıda Bulunanlar

Abdurrahman Babacan
Sercan Karadoğan
Furkan Aktan
Yusuף Şentürk
Ammar Kılıç
Abdülvahid Yakub Sipahioğlu
Tahsin Ay
Nihal Açıklı
Elif Mollahüseyinoğlu
Burak Yakupoğlu

Adres

Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa - İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23
Fax: 640 01 25
iletisim@genconculer.com
gonculer@gmail.com

Grafik Tasarım

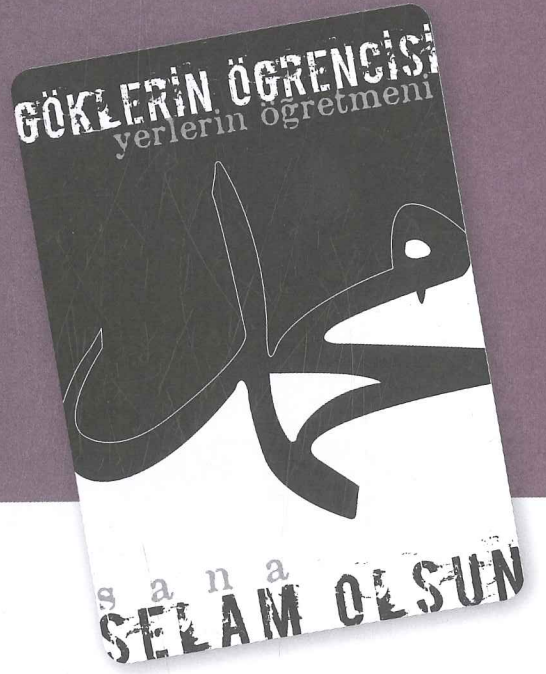
Furkan Selçuk ERTARĞIN

Baskı: Artus Basım

Huzur Mh. İmamçesme Cd.
Gürel İş Merkezi No:14/1
Seyrantepe İstanbul
Tel: (212) 289 88 80

30

*Hz.
Peygamber'le
Söyleşi*

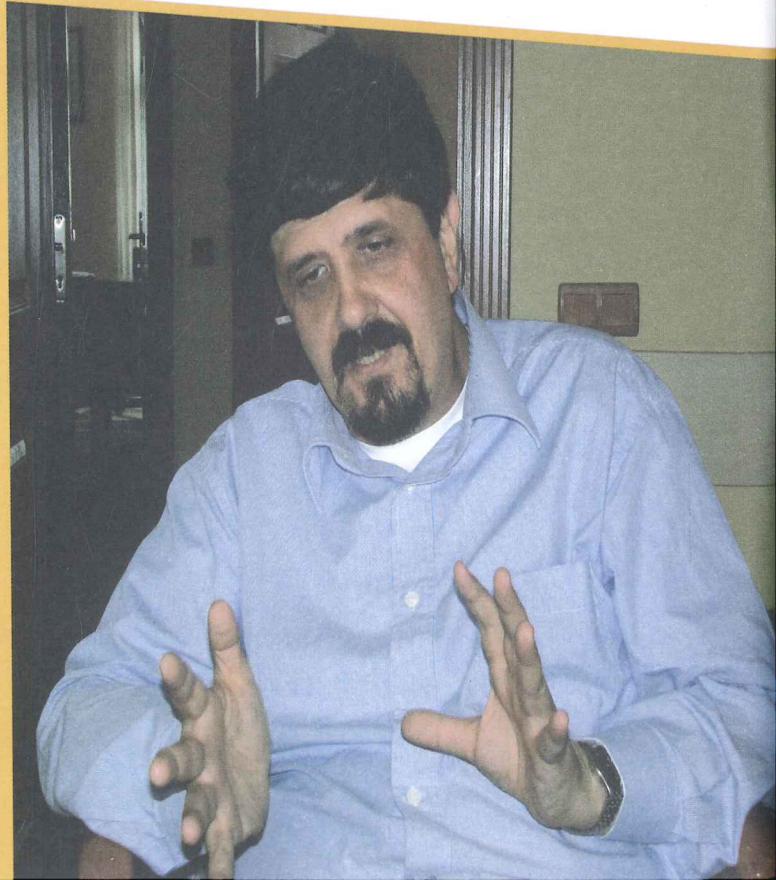

17

*Hâbil'in
Yolundan
Esenlik
Yurduna*

7

*dilaver
demirağ ile
ropörtaj*

Kutlu Bir Dava Arkadaşı

Okullardan Haberler

Anlat Bana Bölümünü

Söz Sizde

Soru-yorum

Objektifime takılanlar

Tarihte Bu Ay

Kültür Sanat

Eyvah! Bilinçaltımızda

Biri Var - 2

Diyar Diyar İstanbul

Kan ve Gözyaşı

Üzerine Kuulu İsrail

Masum Değiliz Hiçbirimiz

4

Masum Değiliz Hiçbirimiz

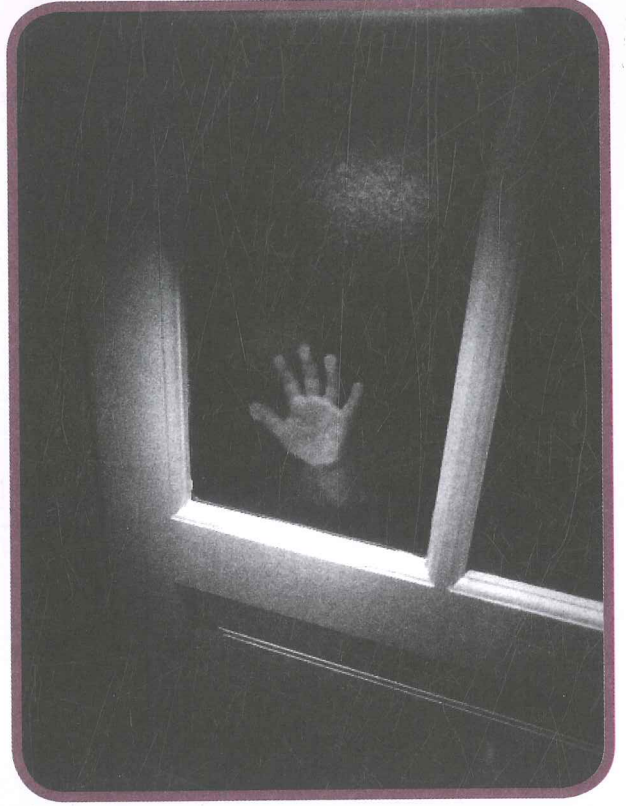
Abdurrahman Babacan

Yaşananları bir film şeridi gibi koyup önümüze, tekrar tuşuna bastığımızda neler göreceğimize bir bakmakta fayda olabilir. Bakmakla görmek arasındaki derin farkı belki daha bir ayırdedebilmemiz de mümkün olacaktır bu sayede. Ki aşırılıklar çağının orta yerinde doyumsuzluğun ve tatminsizliğin dip noktasına epey yaklaştık. Ya da unutup herşeyi, kafalarımızı kumlara sokacağız; kendimizi kandırmaya devam edebilmek adına. Ne var ki gerçeklerden kaçamayan insanoğlunun, acı ama gerçek kabilinden türlü mülahazaları sindirebilmesi çok kolay değil. Kirli bir zamanı yaşıyor, kirli kelimeler üretiyor, kirli gözlerden kirli gözyaşları döküyoruz; en fenası da, bu gerçekten kaçamıyoruz.

Bir vicdan bunalımı yaşıyor algılarımız. Ve azade değiliz hiçbirimiz; başlığa da esin kaynağı olan eski bir şarkının dediği gibi: "masum değiliz hiçbirimiz" ya da. Toplumsal bir kaosa, şiddet girdabına el birlik sürükleniyoruz. Sistematik bir nedenselliğe oynayp, büyüsü bozulan dünyayı bir yapboz tahtasına benzeterek bozul-

muş par-
ları
değerlendirmek
cisi. Masumiyetin
linliği üzerine ge-
ülke gezip barış
insana yapılanla-

çaların nasıl
yapılaca-
ğı üze-
r i n d e
kafa yor-
mak da bir
yol. Resmin
genelini, bo-
zulanları ve
yapılmış olan-
bu genel üzerinden
de. Seçeceğimiz, ikin-
timsali olan bir ge-
çirip şehir şehir, ülke
havariliği yapan bir
rı, bir cinsel tatminsiz-

lik ve sonrasındaki panikle açıklamak da bir yol. Bunu, kötücüllük temeli üzerinden bir vicdan sorunu şeklinde okumak da. Sevginin ya da aşkın çok kutsandığı bu asimetrik ilişki çağında sevgililer günü katliamı nevi filmlerden esinlenen bir katliam psikolojisini anlık bir kendinden geçiş ve cinnet haline indirgemek de mümkün. Bir sistem sorunu olarak sevgiye, aşka, ilişkiye, insana hangi değerler üzerinden ne tür anlamlar yüklendiğini sorgulayarak hadiseyi, üretilen vicdanın ne'liği sorusuna çekmek de.

Psikolojide öğretilmiş davranış diye bir kavramdan söz edilir. Anlam dışı, izah dışı pratiklerin üzerine gidilmesi, yaşanan herhangi bir durumun derinleştirilmesi ve öğretilmesine sebep olur. Medya başlı başına bir anlam üreticisi ko-

“Kötü bir dünyada birçok iyi müslümanın bulunduğunu söyleyebilirsiniz; ama bu kadar iyi müslümanın yaşadığı bir dünyanın nasıl olup da iyi olmadığını izah edemezsiniz.”

Rasim Özdenören

numunda bugün. Varolan çarpıklığı gidermek bir yana, kangrenleştirme rolünü ifa ediyor. İşlevselliğini, kendi felsefesi gereği dezenformasyon, manipülasyon ve davranışların öğretimi şeklinde pratize ediyor. Sürecin herhangi bir yerine yapılan bir kür, yan etkileri itibarıyla çok daha trajik sonuçlar doğurarak facialar üretiyor. Yani bir bakıma, kendimizi hızla kötülüğün egemenliğine bırakıyoruz. Fikirlerin ve vicdanların kirletilmesi yolunda kendi yollarımıza mayınlar döşediğimizin ise, farkına varamıyoruz.

Medya başlı başına bir anlam üreticisi konumunda bugün. Varolan çarpıklığı gidermek bir yana, kangrenleştirme rolünü ifa ediyor. İşlevselliğini, kendi felsefesi gereği dezenformasyon, manipülasyon ve davranışların öğretimi şeklinde pratize ediyor.

Adorno'nun sorduğu gibi, Auschwitz'den sonra şiir yazılabilir mi hala? Yani hayatlarımıza kötülüğü bu kadar soktuktan sonra bile, şiir yazabilecek bir yeryüzü var mı insanoğluna? Ki şiir, her zaman metaforik olarak iyiliği resmeder; kötülük üzerine şiir yazılmaz. Ya da soruyu herkese mal edip revize ederek şu şekilde soralım: Sevgi, şefkat ve merhamete neler yaptık? Bildiklerimiz ve bildiklerimiz arasında bu mütereddid ruh halini bize kimler hediye etti? Netliği, karmaşaya boğup kirlilik üreten bir sistemin çocukları olarak iyiliği ve kötülüğü hangi kriterler üzerinden yorumlamak gerektiğini çıkaramaz olduk.

Yaşadığımız toplumsal travmatik durumu, sistem temeli üzerinden sorgulamaya ve bir medeniyet

Asım'ın Nesli Genç Öncüler

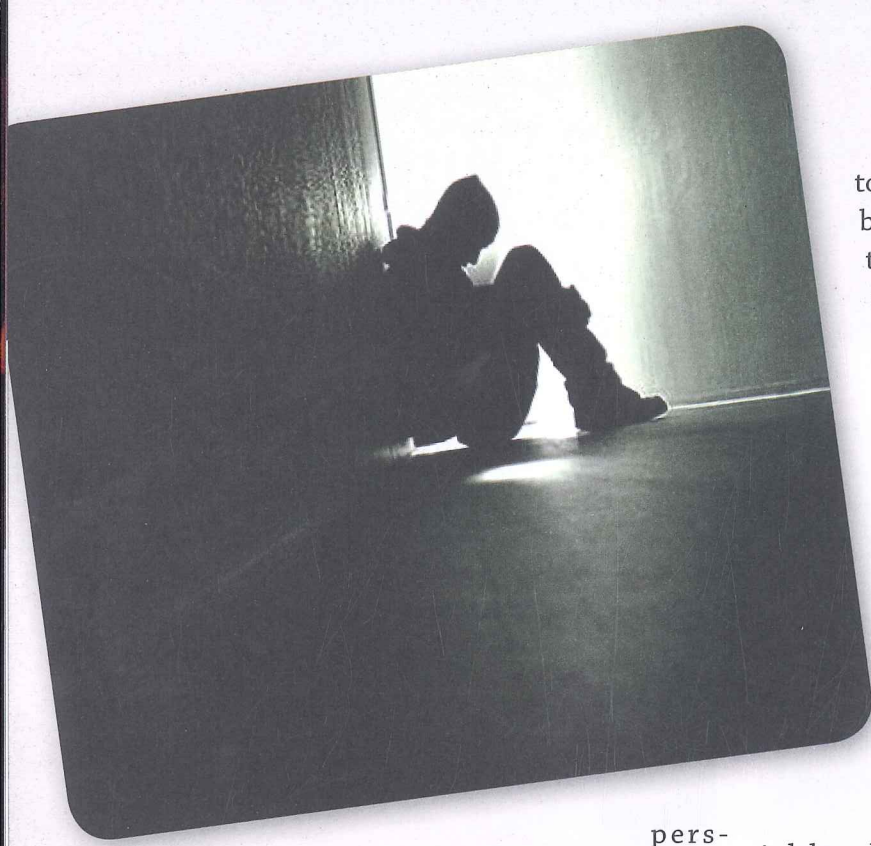
*Bir müslümanın,
din kardeşini üç günden
fazla terkedip
küs durması helâl değildir.
Hz. Muhammed (s.a.v.)*

**Küslük bize yakışmaz.
Affetmek erdemdir.
Kimseyle küs kalma,
küsleri de barıştır!**

*“Asım'ın Nesli Diyordum Ya...
Nesilmiş Gerçek”*

*Başına savaşmadın
Başına yaşamadın
Başına ölmedin!..
Sezai Karadağ*

toplumsal inşa aslında bu. Başkalarıyla birarada yaşamın anlamı, doyumun ve tatminin kaynağının nerede arandığıyla alakalı bir konudur. Toplumsal uyumun bir ütopyadan ibaret olduğu sonucu ise bu kurgudan çıkarılabilecek öncelikli sonuçlardan bir tanesi belki de. Kendi elleriyle ördüğü sarmaldan kurtulmaya çalışırken insanlık, ironik bir şekilde her çırpınışında daha da saplandığı bataklığı kutsamaya devam ediyor. Bu belki de bir çaresizlik hali.

Şimdi ise içinde bulunulan konumu değerlendirmek, bütüncül ve geniş ufuklu bir bakışı gerekli kılıyor.

Parçalara takılmadan, bu parçaların her birinin olduğu esas zemini

irdelemek gerekiyor. Üretilen insan tipine göre geliştirilmesi gereken bir irdeleme metodu kullanılmalı; zira sonuçları anlamlandırmak ve gelişen noktadan farklı bir noktanın mümkünlüğü sorusunun cevabını bulmak, insanın cevabını ve

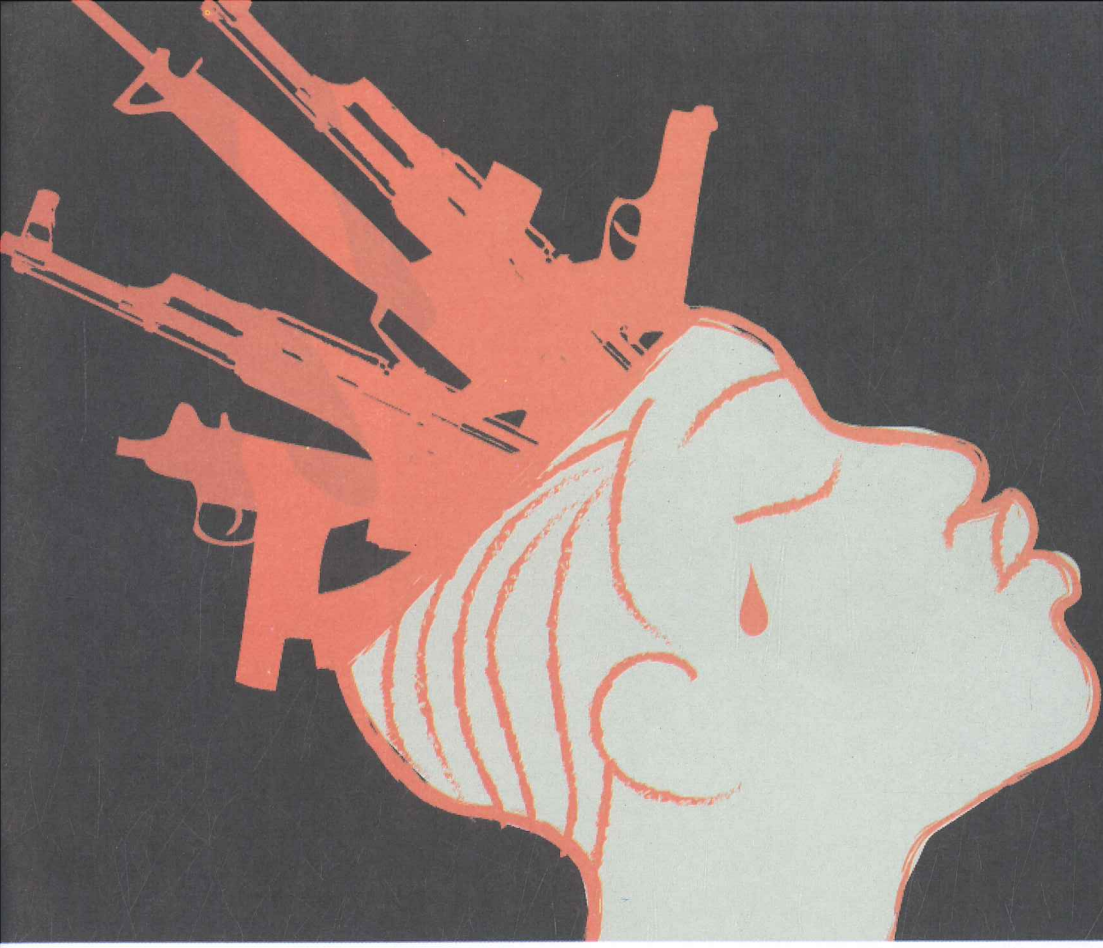
Sevgi, şefkat ve merhamete neler yaptık? Bildiklerimiz ve bilmediklerimiz arasında bu mütereddit ruh halini bize kimler hediye etti? Netliği, karmaşaya boğup kirlilik üreten bir sistemin çocukları olarak iyiliği ve kötülüğü hangi kriterler üzerinden yorumlamak gerektiğini çıkaramaz olduk.

mahiyetini bulmakla mümkün. Tam da bu yüzden hadisenin, vicdan, insan ve kimlik soruları etrafında düğümleniyor olması şaşırtıcı gelmemeli. Nasıl bir sistem inşa ettiyseniz, sonuçlarını ona göre toplarsınız. Yani kısacası, onyediy yaşındaki çocuğun zina yapmasını teşvik edenlerin, onyediy aylık bebeğe yapılan tecavüze ağlamaları timsah gözyaşları hükmündedir...

pers-

pektifine ait bir

kimlik tasavvuru üzerinden okumaya ihtiyaç var. Dünya, asırlar önce kaybettiği insan tipini, bugün kendisini oluşturan insanlığa hesap sorarak arıyor artık. Yeryüzünün imkânlarına sahipliği mukadder bir kaçınılmazlık olarak gören insanlık ise buna direnmenin bedelini cehennemde yaşayarak ve yaşatarak ödemeye devam edecek gibi. Hafızalar yok olmaya namzet bir hâl sergilerken, dünya tarihinin karanlığını yazan insan tipi, yeni bir soluk arayan coğrafyalara sunabileceği bir vizyondan yoksun. Yeryüzüyle yüzleşen ve ona meydan okuyan bir manifesto yazdığını sanıyor. Yapabilecekleri sınırlı olan insanın tanrılaşması süreci, statik evren algısıyla çift taraflı bir neden-sonuç ilişkisi bağlamında, kendi içinde oldukça anlamlı. Buna bir de tanrılaşan insanın sınırsız bir özgürlük; bunun gerektirdiği sınırsız bir ihtiyaç ve denetimsiz bir benlik eklenince ortaya çıkan manzara çok da şaşırtıcı gelmemeli. Uyumsuzluk ve çatışma üzerine bina edilen bir dünya bu. İnsanın kendisiyle çatışması ne kadar garipsenmeliyse; hemcinsleriyle ve tüm evrenle çatışması da o kadar sorgulanmalı. Zıtlıklardan müteşekkil bir teoriden, ortaya çıkacak doğal sonuçtur çatışma. Aydınlanan dünyanın karanlık insan tipine yakışan bir felsefi ve

toplumsal Şiddet

Dilaver Demirağ ile söyleşi

Emir Timur Kafkas, Alperen Gençosmanoğlu, Hüseyin Buladı

Kendisini Umran ve Birikim gibi saygın dergilerdeki makalelerinden büyük bir ilgi ile takip ettiğimiz yazar ve Yeşiller Partisi Eş Sözcüsü Dilaver Demirağ ağabeyimizle modernite sonrası dönem ve toplum üzerine yaptığı çalışmalar ışığında pek az insanın derine inebildiği "toplumsal şiddet" konusunda oldukça doyurucu bir söyleşi gerçekleştirdik. Bu bağlamda son yaşanan şiddet olaylarını da değerlendirdiğimiz söyleşimizi istifadelerinize sunuyoruz.

Genç Öncüler: Öncelikle toplumun şiddete doğru olan yönelimini sormak istiyoruz. Toplumdaki şiddet oranında gerçekten bir artış var mı sizce? Yani bundan 200 yıl önce şiddet yoktu da birden mi çıktı ortaya? Gerçekten son dönemde gözle görülebilecek bir artış var mı sizce? Bizim gördüğümüz çeşitli belirgin örneklerde var tabii; annesini yakanlardan, okula girip karşısına çıkan herkesi gözü dönmüşçesine öldürenler...

Dilaver Demirağ: Toplumsal şiddette elbette bir artış var ama bunun bu denli bir panik havası atmosferinde yaşanmasının en önemli nedeni iletişimle insanların dünyasının birbirine yakınlaşması. Geçmişte olayların bu denli hızlı bir biçimde ulaşması söz konusu değildi dolayısıyla bizim bu olaylardan haberdar olmamızla bağlantılı olarak şiddetin çok arttığı ya

da azaldığı şeklinde kanaatlere varıyoruz. Geçmişte şiddet olmuyor muydu oluyordu. Bakın size Brezilya'daki Yonamami kabilesinden ve Roma'dan örnekler vereyim. Yonamamiler'de savaş ve şiddet kültürünün yaygınlığı nedeni ile erkekler arası şiddet gösterileri hayli yaygın. Mesela erkekler birbirinin göğsüne şiddetli yumruk atıyor ya da birbirinin kafasına kalın sopalarla vuruyorlar.

Ha keza yine Brezilya'daki Jivarolar'da kelle

avcılığı olgusu görülüyor. Düşmanlarının kafatasları savaşçının kulübesini süsler. Bunlar avcı-toplayıcı, modern uygarlık ile kıyaslandığında ilkel denecek kabile topluluklarında yaşanan şiddet. Tabii kadınların uğradığı şiddeti saymıyorum. Onların elinin pala ile kesilmesi, kadının karnına ok atılarak öldürülmesi en hafifinden dilimizdeki eşek sudan gelinceye kadar dayak yemesi gibi.

Ama aynı olgu geçmişte Roma'da da söz konusu, Ortaçağ Batı Avrupa'sında da. Roma da şiddet savaşların zalimliği ile cezaların şiddeti ile kendini gösteriyor ve tabii yine kadınlar için benzer olgular söz konusu. Aile reisi karısını dövüyor hatta öldürebiliyor, aynı şekilde çocuğu üzerinde her tür hakka sahip. Dilerse onu da öldürme hakkına sahip. Ha keza Babil kralı Nabukednezar'ın öldürdüklerinin

kafatasları ile kurduğu kale duvarlarından, Moğolların şehirlere girdiğinde taş taş üstüne bırakmamasından söz edilebilir. İnsan "kan dökücü ve zalimdir" ama aynı oranda da dünyanın en müşfik varlığı da olabilir.

Modern hukuk her şeye rağmen şiddetin keyfilğini sınırlamak için bir dizi yasa çıkarmış, İnsan Hakları Evrensel Beyanname'sini yayınlayıp uygulanması için çaba göstermiştir.

Ama devlet denen canavarı durdurmak için hiçbir yasa yeterli olamayabiliyor. Bunun en somut kanıtı İsrail, ABD gibi içerde insan hakları ve hukuk kurallarına

uyan, demokratik ama dışarıda ise, alabildiğine zalimleşebilen devletler. Oysa ki uluslararası hukuka göre bu iki devletin de yaptıkları kesin olarak suç. Ama kimsenin bu iki devlete gücü yetmediğinden kimse dokunamıyor. Ya da Rusya'nın Çeçenistan'daki zalimlikleri, Hollanda'nın Bosna savaşındaki tutumu, Fransa'nın Cezayir'e yaptıkları, Almanya'nın Nazi dönemi örnekleri, Suud'un, İran'ın, Taliban'ın şiddeti akla gelebilecek ve çoğaltılabilecek örnekler. Hâsılı zulmün sınırı yok ve ne yazık ki dinler bile zulmü kısıtlamaya çalışmasına rağmen, insanın zalimliğine fren vuramamıştır. Bunlar şiddetin devlet eli ile olanlarına ya da kabile boyutunda olanlarına örnek.

Ancak modernitenin şiddet potansiyelini çoğalttığı bir gerçeklik. Her şeyden önce şiddet araçlarının yıkıcılığı çoğaldı. Ateşli silahlar insan öldürmede sınır kural tanımaz bir halde. Ama bu bir yandan da bir paradoks, çünkü modernite ölümü değil yaşamı merkeze alan bir uygarlık biçimi olma iddiası taşır. Gerçek-

Her şeyden önce şiddet araçlarının yıkıcılığı çoğaldı. Ateşli silahlar insan öldürmede sınır kural tanımaz bir halde. Ama bu bir yandan da bir paradoks çünkü modernite ölümü değil yaşamı merkeze alan bir uygarlık biçimi olma iddiası taşır.

ten de böyledir. Tıptaki ilerlemelerden, hijyene, nüfus idaresine dek günlük yaşamda akla gelebilecek pek çok alanda modernlik yaşamı beslemiş insan ömrünü uzatmıştır. İnsana güvenli ve olabildiğince ölüme neden olacak şeylerden azade olabileceği koşulları sağlamıştır; deprem güvenliği, yangın talimatnameleri bu anlamda akla gelecek ilk örnekler.

Lâkin ölümcül virüslerin icadından sistematik zalimliklere, modern işkence tekniklerine dek akla gelebilecek birçok ölümcül ve zalim uygulamalar da modernitenin dünyaya armağanı. Kı-

sacası artış ya da azalış yönünde destekleyici pek çok kanıt olduğu bir veriyken ve bunlarında her ikisinin de doğru olduğu da bir gerçeklikken artış ya da azalış sizin neyi görmek istediğinize de bağlı biraz. Her olgu her zaman çift yüzlüdür ve şiddet de öyledir.

Genç Öncüler: *İçinde bulunduğumuz çağ, zamanı farklı kılan nedir ki, şiddet olaylarında böyle büyük bir artış ve benzerine az rastlanır şiddet olaylarına şahit oluyoruz. Başka bir şekilde söylemek gerekirse, modernite ve sonrasında gelen post modernite gibi dönemlerin şiddet üzerinde nasıl bir etkisi oldu, şiddette herhangi bir kırılmaya veya evrime neden oldu mu? (bildiğiniz üzere çeşitli teorisyenlerin farklı teorileri var, Bürokrasi (Bauman), medya, amok koşulları) Somutlaştırmak da gerekirse, yani bu çağda bu kadar sapsamanın nedeni medya mı, değerlerden soyutlayan sekülerleşme mi, Allah'tan (aşkın olandan) uzaklaşma mı? Aile gibi bir eğitim sürecinin yok olması mı?*

Dilaver Demirağ

Emir Timur Kafkas

Demirağ: Bunların tümünün de bir gerçekliği var. Öncelikle bürokrasi olgusu Bauman ekseninde düşünürsek toplumsal şiddeti değil devlet eksenli şiddeti anlamakta ya da açıklamakta değerlidir. Ama Bauman'ın bürokrasi teorisinin topluma bakan bir yüzü de var. Ahlâki görünmezlik ya da Carol Adams'ın, "Etin Pornografisi" yazarının kullandığı gibi kayıp gönderge kavramları ile düşünürsek neden sonuç ilişkileri arasındaki bağın kopması şiddeti modern kılan öğelerin başında gelir.

Yakınlıkla şiddet arasında da bir bağ kurulabilir. En yakınımızdakilere uyguladığımız şiddet durumları dışında, modern şiddet genellikle "öteki"ne dönüktür. Öteki başkılığı içinde benim empati ya da sevi alanıma girmez, dolayısıyla onun göreceği zarar da beni çok fazla etkilemeyebilir. Buna vicdan kaybı da diyebiliriz. Bu anlamda metropol hayatının bu vicdan kaybını çoğalttığı bir gerçeklik. Özellikle batıda

görülen seri cinayetleri-ki tamamı ile batılıdır- bu kapsamda değerlendirmek olasıdır.

Ve elbette şiddeti özendiren bir dolu etkenden söz etmek mümkün. Mesela yine ABD'de yapılan araştırmalar görsel kültür ile büyüyenlerin şiddete daha yatkın olabildiğini ve vicdan konusunda sözel kültür içinde yetişenlere oranla daha az duyarlı oldukları saptanmış. Dolayısıyla sanal dünyanın şiddeti çoğalttığı iddiası boş bir iddia değil. Post modern şiddetin ise sanırım farklarının başında gelen öteki ile daha çok ilişkili olmasıdır. Zaten post modernite dediğimiz olgu özünde modern olanın daha uç bir hal almasıdır. Öteki giderek daha görünmezleştikçe batılı siyasal düşünür Agamben'in deyimi ile bir arabölge varlığına dönüşebiliyor ve onlara dönük şiddet meşruluk kazanıyor. Bu manada İbranilerin Günah Keçisi olgusunun post modern çağda kendini linç kültürü biçiminde gösterdiğini görebiliriz.

Bu kitlenin şiddetidir. Ve elbette bireysel düzlemde post modernlik atomlaşmayı, toplumun giderek buharlaşması olgusunu da çoğalttığı için şiddet de daha görsel kültürü incelikleri ile şekilleniyor. Mesela son zamanlarda batıda yaygınlaşan okul baskınları ile şöhret olgusu, kahraman kültürünün post modern bir kalıba dökülmesi arasında bağlar kurulabilir. Sonuçta her gün yüzlerce insanı öldürmenin olağanlaştığı sanal oyun dünyasında çok sayıda insanı öldürmek bir vicdan sıkıntısı yaratmıyor.

Kendi adıma ben çağdaş şiddetin ana odağının vicdan kaybı olduğunu düşünüyorum. Şiddetin artmasında bana göre çağdaş araçlar -ki bunu başında teknoloji geliyor- bireysel vicdan körlüğü yaratmakta. Böyle olmasa attığı bombalar altında ölen yüzlerce insanın ölümünden heyecan duyan savaş pilotlarının varlığını açıklamak bir zorluk yaratırdı.

Aile olgusunun da önemi burada sanırım. Batılı kapitalist metropollerde ailenin ölümünün yaşanması ve toplumun atomlarına ayrışması vicdan körü toplumu besliyor. Vicdan körü bir toplumun bireylerinin aile bağlarının zayıf bir toplumda daha kolay çıkacağı bir gerçeklik. Toplumun buharlaşmasında en son adım toplumun son hücreleri olan ailenin de yokluğudur.

Genç Öncüler: Tamam, içinde bulunduğumuz çağda şiddetin oluşmasına neden olan birçok dış

faktör olabilir ama bildiğimiz gibi şiddet Kabil'den bu güne kadar bir şekilde belki binlerce kez evrilererek devam etmiş bir süreç. Bu açıdan düşündüğümüzde dış faktörlerin aktive edici içte olanı dışarı çıkarmaya iten ayartıcı bir etkisi vardır, şüphesiz ama insan doğasının içindeki nedir ki şiddete yönelir, yani insanın doğasına dair buna neden olan ne? (iletişimden geçtiğimiz aylarda çıkan "dehşetli zamanlar" adında bir kitapta yazarın tezi

bu, bunlar modern değildir, insan her zaman bu vahşet potansiyelini bulundurur şeklinde, yani sonuçta biz Hobbes veya Hıristiyanlar gibi insanın doğuştan kötü olacağını düşünmediğimizden belki nefis ve şeytani da bu denklemde önemli bir yere koymalıyız)İnsanın canileşmesindeki belki iç diyebileceğimiz faktörler hakkında ne düşünüyorsunuz? Bu bağlamda belki Mardin olayını da değerlendirmek lazım, bu konu hakkında konuşmalara baktığımızda hiç kimse hiçbir şekilde böyle bir şiddetin nedenini dış faktörlerle açıklayamıyor?

Demirağ: Kendi adıma şiddeti doğallaştıran açıklamalara pek prim verdiğimi söyleyemeyeceğim. İnsanın doğasında olan saldırganlık duygusudur. Saldırganlık duygusunun

da ana temeli yaşama içgüdüsünün bir uzantısı olan savunma duygusudur. Bu yönüyle cinayet işleme potansiyeli şempanzelerde de var. Hâsılı evet insanın içinde bir yırtıcı var. Bu yırtıcı tüm hayvanlar ile paylaştığımız ortak yönümüz. Ama insan için doğa tek başına açıklamaya yeterli değil. Çünkü insan için

Mesela son zamanlarda batıda yaygınlaşan okul baskınları ile şöhret olgusu, kahraman kültürünün post modern bir kalıba dökülmesi arasında bağlar kurulabilir. Sonuçta her gün yüzlerce insanı öldürmenin olağanlaştığı sanal oyun dünyasında çok sayıda insanı öldürmek bir vicdan sıkıntısı yaratmıyor.

O yüzden saldırgan, cesur, atak, deyim yerindeyse gözünü budaktan esirgemeyen bir vurdu mu birkaç kelle götüren bir kişilik daha geçer akçe olarak özendirildi. Bugün de aynı şeyler söylenemez mi borsada risk alabilen, operasyonel yetenekleri olan, rakibin ayağını kaydıran değerler besliyor toplumu. Şirketlerden başka birçok alana dek toplum başarıyı, rekabeti ödüllendiren bir halde değil mi? O zaman şiddeti ne demeye doğaya, içgüdülere bağlayarak bunu görünmez kılıyoruz ki.

doğa çok uzun bir zamandan beri ikinci doğadır. Yani doğa kültürün içinde emilmiştir. Dolayısıyla insandaki yıkıcılığın şiddet potansiyelinin kaynağı doğa değil kültür. Sonuçta sizin nasıl bir eğitim verdiğiniz, dış faktörler dediğimiz olgular ile bağlantılıdır. Siz şiddeti besleyen değerleri mi öne çıkarıyorsunuz yoksa onu elimine edecek, yalıtacak faktörleri mi? Uygar toplumlar binlerce yıldır erkek değerlerinin egemen olduğu toplumlar. Erkek değerleri de saldırganlığı besleyen değerler. Mitoslara bakın yaradış hep ayırma işlemi ile başlıyor, her ayırma eylemi bir yönü ile şiddettir. Oysa ki kadıncıl değerlerin daha baskın olduğu ilkel tarımcı toplulukların mitoslarında yaradılış ayırimsız kaosun tezahürü ile başlıyor. Kutsal

görünürlük kazanıyor. Bu anlamda Babil yaradılış miti Enuma Eliş çok güzel bir örnektir. Erkek tanrı Marduk dişi tanrıça Tiamatı parçalayarak yaratışı başlatıyor. Yani şiddet hep vardı ve şiddeti besleyen, yüreklendiren erkekçil değerlerdir.

Ha burada da savaşların yaygınlığı bu değerlerin en önemli nedeni olarak düşünülebilir. Sonuçta savaşın geçer akçe olduğu bir dünyada barışçıl, huzurlu bir insan tipi bir anlamda felakete neden olur.

O yüzden saldırgan, cesur, atak, deyim yerindeyse gözünü budaktan esirgemeyen bir vurdu mu birkaç kelle götüren bir kişilik daha geçer akçe olarak özendirildi. Bugün de aynı şeyler söylenemez mi borsada risk alabilen, operasyonel yetenekleri olan, rakibin ayağını kaydıran değerler besliyor toplumu. Şirketlerden başka birçok alana dek toplum başarıyı, rekabeti ödüllendiren bir halde değil mi? O zaman şiddeti ne demeye doğaya, içgüdülere bağlayarak bunu görünmez kılıyoruz ki.

Bence asıl önemli olan modern öncesi ile modern sonrasının şiddetini ayırt etmek. Modern öncesi toplumlar şiddeti kontrol eden mekanizmalar geliştirmişti. Kıyas, kurban, spor müsabakaları ve daha birçok mekanizma saldırganlığı, yani erkeğin saldırgan enerjisini kontrol altında tutmaya dönüktü. Modernlikle birlikte bu basınç yaratan kontrol mekanizmaları ortadan kalktı. Deyim yerindeyse tencerenin kapağı kaldırıldı ve saldırganlık serbest kaldı.

Modernitenin şiddete bulduğu çare şiddet tekelini devlete vermek ve hapishaneler yolu ile şiddeti yalıtılmaktı ama kapak olmayınca bu araçlar da yetersiz kalıyor.

Şiddet konusunda hep gözden kaçan bir şey var. O da şiddetin aslında öğrenilen bir şey olduğudur. Şiddet öğrenilir. Sonradan kazanılabilir. Çok munis bir çocuktan bir canavar çıkmasının asıl nedeni şiddetin öğrenilir olmasıdır.

Dilaver Demirağ

Kısacası modern dünyada mevcut yapı süregeldikçe şiddeti yok etmek olası değil.

Mardin ekseninde bizde ortaya çıkan şiddete gelirsek. Bizdeki şiddetin temelinde yön kaybı, değer kaybı ve en önemlisi ataerkil değerlere dayanan otoriterlik en önemli faktör. Bunlar sözünü ettiğim saldırganlık eksenli şiddeti besliyor. Bu anlamda Mardin kadar Maraş'ı da, Sivas'ı da anımsamakta fayda var. Linç eylemlerini hatırlamakta fayda var.

Medya sinsi bir ırkçılıkla bunları es geçip bu cinayeti töre üzerinden Kürtlere yıkma peşinde. Böylece Kürtlerin "öteki"leştirilmesi tamamlanıyor. Ataerkillik, kadınları aşağılama, insan hayatını değersiz kılma sadece Kürt coğrafyasında mı var? Lazlar arasında, Çerkezler arasında ya da Araplar arasında, Türkler arasında bunlar yok mu?

Mardin geleneksel değil tamamı ile modern bir olgu. En başta kullanılan araçlar modern. Bir bütün olarak toplumda şiddetin artması ile göç, kentleşme gibi olgular arasında bir paralellik var.

Sosyolojinin kurucusu sayılan Durkheim'in anomi kavramı ile Hegel'den türetilen yabancılaşma, Marksist Lukas'tan gelen şeyleşme kavramları bu olguyu anlamakta, anlamlandırmakta. Bunların tümü de insanın araçsallaşmasından dem vuran, toplumdaki amaç, değer ve yön kaybına işaret eden kavramlar. Türkiye de bu manada yön kaybı yaşıyor.

Katmanlaşmış değerler dizisinden dem vuralabiliriz. En üst katmanda modern batılı yaşam biçiminin kentlileşmiş, büyük oranda tüketim kültürü tarafında şekillendirilmiş popüler değerler var. Onun altında büyük oranda üzeri toprakla örtülmüş ve bir yönüyle de

muhafazakârlaşarak değer erozyonuna uğramış dinsel değerler var. Diğer yanda ise kasa-ba, köy değerleri var, bunlar doğal olarak ekoloji ile bütünleşik bir değerler dizgesi. Burada ekolojiyi çift anlamlı kullanıyorum hem doğa, hem de kültür anlamında. Yani kırsal değerler sonuçta coğrafya ile kültürün iç içe geçtiği değerler yaratır.

Burada İbni Haldun'u anımsamakta fayda var. İbni Haldun, Feurbach'tan çağlar önce değerler ile yaşam koşulları arasındaki ilişkiye dikkat çekmiş ve karakterin oluşumunda doğa da dâhil pek çok değişkenin önem taşıdığına dikkat çekmişti. Bu anlamda Mardin'deki sert doğa şartlarının, göçebelikten doğan aşiret yapısının (buna asabiyet diyebiliriz) ve bu eksendeki emir komuta yapısı ile modern anomikliğin iç içe geçtiği bir insan tipi var karşımızda.

Bütün bu faktörler birleştiğinde ortaya böylesi bir cinnet hali çıkıyor. Diğer yanda Mardin ekserinde çok zarif bir kent kültürü de var.

Taa Urartulara kadar gidecek süzölmüş incelmış bir kültür. Ama yaşanan savaş koşulları köyde yaşayanların o kentli değerler ile buluşmasını engellediği gibi Mardin'in incelmış kent kültürünü de değersizleştirdi. Buna modern tüketim toplumunun medya yolu ile sattığı değerlerin, devletin eski kültürel değerle-

ri arkaik sayan kültür politikasının ölümcül, felç edici sonuçları da eklenince ortaya bu olay çıktı.

Şu şeytan ve nefis ilişkisine dair de birkaç şey söylemek istiyorum (kusura bakmayın ama eleştirel değerlendirme yapacağım) kavramları her olgu için geçerli saydığımız anda kavramların açıklama gücü de imha olur. Tasavvuf şeytanın aslında insan benliği olduğunu metaforik olarak ima eder. Ancak bu benliğin

özel değil tarihsel olduğunu unutsak çok şeyi gözden kaçıırız. Gadap (öfke), hırs, bencilik tüm bunlar insanın doğuştan getirdiği şeyler değil içimizde bir yırtıcı var bu doğru, ama yırtıcı doğadaki gibi değil artık. Diş ve pençeleri; metal, elektronik vb. gibi. Savaşlar, devlet, aşiret yapılanması, erkek değerleri vb. birçok uygarlık değeri bu yırtıcıyı besledi ve onu güçlendirdi. Burada şeytanı şeytanlaştırmak aslında şeytanın metafizik manada metaforik (sembolik) anlamı-

nı gözden kaçırıp engizisyonel bir günah keçisi yaratmak halini alabiliyor. Modern şiddet şeytanın bile dumura uğrayacağı bir sofistike kötülük hali. Şeytan modernliğin ürettiği zalimlik ve kötülükler karşısında arkaik kalıyor.

Bir patronun keyfi olarak maaşınızı vermemesi ekonomik bir zordur, işten atılma korkusu ile sizi köle gibi çalıştırması ekonomik bir şiddettir. Fakat bu şiddet çok dolaylı olduğundan görünmez. Ya da güçlü olan birinin size korku belasına istediğini yaptırması, bir polislin yemek yediği lokantaya para vermemesi (o vermek istese bile lokanta sahibinin "aman abi lafı mı olur" türünden davranışı) gizli şiddettir.

Genç Öncüler: *Olayın farklı bir boyutuna geçmek istiyorum, şiddet deyince ilk akla gelen fiziksel kuvvettir. Ama şiddet bundan ibaret bir şey midir? Şiddet dediğimizde bunun içine başka neler koyabiliriz? Bunun farklı çeşitleri ve biçimleri neler olabilir? Zihne, düşünceye yönelik şiddet, üstü örtülü bir şekilde dolaylı dikteyle rıza üretimine dayalı bir şiddet? Pornografik şiddet denen bir şey de var, yani fiziksel kuvvet dışında şiddet dediğimizde aklınıza gelen nedir? Çeşitleri ve toplumdaki etkileri?*

Demirağ: Şiddet denilince bundan sadece fiziki olanı anladığımız doğru. Bunda fiziki şiddetin bariz ve görünür olmasına karşılık diğerinin görünmez olması. Oysaki birini hor görmek, bir işyerine ayrımcılık uygulamak, terfide hakkınızı vermemek, kısacası doğrudan fiziki bir müdahalede bulunmayan ama basbayağı şiddet anlamına gelecek şeyler var. Sanırım işe tanımlardan başlayabiliriz. Birincisi Osmanlıca'dan gelen şeddat kelimesi katı, kırıcı, müdahalede bulunan ve kabalığı da içine alan ama fiziki boyutu ağır basan bir tanım.

Buna karşılık bir de Levinas'ın bir tanımı var. O da diğerini onun rızası hilafına olduğundan başka türlü olmaya zorlamaktır. Mesela bu yönü ile düşünürseniz okullarda ermeni katliamı filmleri, Alevilere zorla Sünni akaidin öğretilmesi, başörtülü kızların başörtülerini açmaya zorlanması basbayağı şiddettir. Ama biz fiziki olana odaklandığımızdan bunları görmüyoruz.

Bir patronun keyfi olarak maaşınızı vermeme si ekonomik bir zordur, işten atılma korkusu ile sizi köle gibi çalıştırması ekonomik bir şiddettir. Fakat bu şiddet çok dolaylı olduğundan görünmez. Ya da güçlü olan birinin size korku belasına istediğini yaptırması, bir polisin yemek yediği lokantaya para vermemesi (o vermek istese bile lokanta sahibinin "aman abi lafı mı olur" türünden davranışı) gizli şiddettir.

Bu tür dolaylı şiddet biçimlerine simgesel şiddet diyoruz. Bu anlamda sanal şiddet de bir şiddettir. Mizah yolu ile gizli şiddet edimlerinin sevimli gösterilmesi de bir şiddet eylemidir. Dahası özendiricidir. Mesela çocuklara dönük çizgi filmlerde bu şiddeti görmek mümkün.

Hâsılı bizim asıl olarak görünür şiddete değil görünmezleşen, kendisini şiddet değilmiş gibi sunan (mesela arkadaşımıza kaba davranmak, bir kadına hiç vurmasan bile ona bağırarak azarlayarak sözel şiddete başvurmak, çocuklarımıza hakaret etmek, bağırarak şiddettir aslında) şeye dikkat kesilmek lazım. Bu yüzden aile içi şiddet önemlidir. Çünkü insan şiddeti de şiddetsizliği de orada öğrenir.

Pornografik şiddet kavramını bir de şiddetin gösterisi ya da teşhiri olarak da anlayabiliriz burada da gösteri toplumu içinde şiddetinde gösterinin görselliğin bir parçası olması söz konusu. Görselleşen, teşhir edilen şiddet, şiddeti tıpkı pornografi gibi hiçbir dolayımaya tabi olmadan en çıplak hali ile sergiliyor. Ama bunun yanında şiddetin erotize edilmesinden de söz edilebilir sanırım. Yani şiddet estetize edilerek ayartıcılaştırılıyor. Gerilim filmlerini, çeşitli dahi çocuk ilan edilen sinema yönetmenlerinin şiddeti açıkça teşhir ettiği filmler, kitapları (cinayet romanları ile seri katiller arasında bir bağ vardır mesela), bilgisayar oyunlarının şiddetin erotikleşmesi ve pornografikleşmesi olarak düşünebiliriz. Yani şiddetin estetize edilmesi de söz konusu, yalın bir biçimde teşhir edilmesi de. Bunların tümü de şiddet kültürünü oluşturuyor.

Genç Öncüler: *Bu verimli söyleşide bizlere zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederiz.*

Demirağ: Ben de teşekkür ederim.

Korkuyor

İnsanların çoğu kaybetmekten korktuğu için, sevmekten korkuyor.

Sevilmekten korkuyor, kendisini sevilmeye layık görmediği için.

Düşünmekten korkuyor, sorumluluk getireceği için.

Konuşmaktan korkuyor, eleştirilmekten korktuğu için.

Duygularını ifade etmekten korkuyor, reddedilmekten korktuğu için.

Yaşlanmaktan korkuyor, gençliğinin kıymetini bilmediği için.

Unutulmaktan korkuyor, dünyaya iyi bir şey vermediği için.

Ve ölmekten korkuyor aslında yaşamayı bilmediği için.

William Shakespeare

Hâbil'in Yolundan Esenlik Yurduna

Hüseyin BULADI

Şiddet olgusu ele alındığı zaman, zihinlerde oluşan algı, öncelikle şiddetin fiziksel yönüyle alakalı olmaktadır. Oysa şiddetin fitri boyutuna ve modern çağdaki farklı görünümlerine değinmek, bizi yüzeysel bir değerlendirmeden öteye geçirmeyecektir. Bu sebeple önceliğimiz fitrat ve şiddet ilişkisini incelemek olmalıdır.

Kur'an-ı Kerim'in Bakara Suresi'nde insanın yaratılışı hakkında çok önemli gerçeklikler sunulmaktadır. İnsanoğlunun dünyadaki misyonunu belirlemek açısından da bir hayli açıklayıcı olan bu ayetler, insan fitratının değişmeyen özelliklerinden en önemlisini, henüz yaratılış aşamasında ortaya koymaktadır. *"Hani Rabbin, Meleklerine: 'Muhakkak ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim' demişti. Onlar da: 'Biz seni şükürle yüceltir ve takdis ederken, orada bozgunculuk çıkaracak ve kan dökecek birini mi var edeceksin?' dediler. (Allah:) 'Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim.' dedi."*¹

Daha yaratılışından önce, insanın bozgunculuk çıkaracak ve kan dökecek bir şiddet unsuru olarak görülmesi, onun zaten fitrat olarak şiddete meyyal olduğunu göstermektedir. İnsanın bu

özelliğini uygulamaya geçirmesinde, itici gücün kim olduğunu da yine Kur'an-ı Kerim bildirmektedir. Hz.Adem'e secde etmeyi reddeden İblis'e, Allah Teala şöyle buyurmuştur: *"Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun.' Şeytan onlara aldatmadan başka bir şey vaat etmez."*²

Açıkça görüldüğü üzere insanın fitratında mevcut olan şiddet ve bozgunculuk, şeytanın emridir. Dolayısıyla şiddete yönelme ve fesat çıkarma, insanın şeytanın isteklerine boyun eğmesi anlamına gelmektedir.

İnsanoğlunun bu anlamda tanık olduğu ilk boyun eğiş Hz.Adem'in oğullarından Kabil'in Habil'i öldürmesi olayında ortaya çıkmıştır. *"Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demişti ki: 'Seni mutlaka öldüreceğim.'" (Öbürü de:) "Allah, ancak korkup sakınanlardan kabul eder. Eğer beni*

öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Çünkü ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım.".... Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu." 3

Meleklerin hakkında şüphe duyduğu insanoğlu, şeytanın emri olan şiddete ilk defa bu hadiseyle bulaşmıştı. Tarihi seyir içerisinde ise bu metot, insanların en çok başvurduğu, en çok güvendiği ve en çok itibar ettiği metot olmuştur. İktidara ulaşma çabaları, toplumsal değişim sağlama ve siyasi inkılab gerçekleştirme çalışmaları genel olarak şiddet eksenli yürütülmüştür. Değişim atılımlarında ve fikirlerin yayılmasında kullanılan en yaygın araçlar şiddet vasıtaları olmuştur.

Buna karşılık Hz.Adem'le başlayan İslam'ın peygamberî davet geleneği farklı bir yoldan hareket etmiştir. Bu yol Hz.Adem'in oğlu Habil'in yoludur. Bütün peygamberler, şiddetten, fesattan ve bozgunculuktan dolayı suçlanmaktan kaçınmış, bilakis hepsi, tek "suçlarının" bir olan Allah'a kulluk etmek ve sadece "Rabbim Allah" demek olmasını istemişlerdir. İslami toplumun inşası aşamasında hiçbir peygamber şiddet vasıtalarına başvurmamıştır. 4 Halkına karşı her türlü zulmü ve işkenceyi reva gören ve en önemlisi de "Rablık" iddiasında bulunan Firavun'a karşı, Hz.Musa'nın Allah Teâlâ'dan aldığı emir, dikkatle incelenmelidir: "İkiniz Firavun'a gidin, çünkü o, azmış bulunuyor. Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alıp düşünür veya içi titrer, korkar." 5

Risaletin son halkası olan Hz. Peygamber (s.a.v) hakkında inen şu ayetler de davet geleneği-

Bütün peygamberler, şiddetten, fesattan ve bozgunculuktan dolayı suçlanmaktan kaçınmış, bilakis hepsi, tek "suçlarının" bir olan Allah'a kulluk etmek ve sadece "Rabbim Allah" demek olmasını istemişlerdir. İslami toplumun inşası aşamasında hiçbir peygamber şiddet vasıtalarına başvurmamıştır.

nin metodunu ortaya koymasından önemlidir: "Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davran-dın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi..." 6

Yine bir hadis-i şerifinde Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Kıyametin hemen önünde karanlık gecenin bölümleri gibi fitneler olacak, orada kişi mü'min olarak sabahlayacak, kâfir olarak akşamlayacak; mü'min olarak akşamlayacak, kâfir olarak sabahlayacak. O fitne zamanında oturan kimse ayakta olan-dan, yürüyen koşandan daha hayırlıdır. Okunuzu kırınız, kırışinizi kesiniz, kılıçlarınızı kayalara vurup köreltiniz, yanına girilen kimse Hz. Âdem'in iki oğlundan daha hayırlısı olan (Habil) gibi olsun." 7

Hicret öncesi Mekke'de sayısız işkencelere maruz kalan sahabe toplumu, peygamberî davet geleneğinin en güzel örneğini sergilemişlerdi. Toplumsal değişimi amaçlayan bu topluluk, sadece Rab-bani mesajı kabul etmeleri sebebiyle uğradıkları sıkıntılara katlanmışlardı. Taif'ten taşlanarak çıkan ve kanlar içinde kalan Hz. Peygamber'in şiddete şiddetle karşılık vermek yerine; "Onlar bilmiyorlar...Hayır, ben Allah'ın onların neslinden sadece Allah'a ibadet edecek, ona hiçbir şeyi ortak koşmayacak kimseler çıkarmasını diliyorum." 8 demesi, Habil'in yolunun tercih edildiğini göstermektedir.

Sünnetullah, Habil'in yolunu işaret etmesine rağmen, insanların daha çok Kabil'in yöntemini benimsediğine değinmiştik. Özellikle batının öngördüğü modern sistemin hareket noktası, Kabil'in hastalıklı düşüncesidir. Zira modern sistemin kullandığı araçlar, genel olarak şiddet araçlarıdır.

Modern sistemin şiddet yöntemlerini ve araçlarını sadece fiziksel anlamda algılamamak gerekir. İnsanlık tarihinin geçmişte ve günümüzde tanık olduğu büyük savaşlar, öldürülen milyonlar ve gerçekleştirilen hak ihlalleri, şiddetin fiziksel olarak belirginleştiği durumlardır. Ancak göz ardı edilmemesi gereken başka şiddet yöntemleri de var ki, bunlar fiziksel şiddetin içerdiği anlamın çok ötesinde bir öneme sahiptir.

Globalleşme sürecinin, her şeyi tek tipleştirdiği, ötekiyi ve ötekiliği yok ettiğini ifade eden Baudrillard'a göre, bu tekçi hedef, başlı başına şiddet yüküdür. Bu sürecin odak noktasında yer alan medyanın, kamusal alanı istediği yönde yeniden tanımlama çabaları bu görüşü destekler niteliktedir. Son dönemlerde sıkça tartışılan şiddet ve şiddet mağdurları, televizyon aracılığıyla gündelik yaşamımıza, hatta evimize kadar taşındı. Televizyon programları, yaşantılarımızın tüm mahremiyet alanını işgal etmeye başladı. Şiddetin televizyon programlarıyla yaygınlaştırılıp bir kimliğe dönüştürüldüğü bu dönemde, medya ve televizyon yayıncılığının, şiddet mekanizmasının odağında bulunduğunu söyleyebiliriz.

Bu açıdan bakıldığında, özellikle medya ve televizyon sektörünün yaygın olarak kullanıldığı çıplaklık ve pornografi, toplumda farklı inançlara karşı yürütülen dışlayıcı tavırlar ve toplumun kamplaştırılması, modern sistemin en çok başvurduğu şiddet yöntemlerindedir. Dolayısıyla şiddetin görünür yapısından ziyade, bir zihinsel arka plan olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Bu zihinsel arka plana sahip mekanizmalar ve bireyler sebebiyledir ki, artık insan öldürme kavramı, ifade ettiği anlamın dışına çıkarılmış-

tır. Zira hemen her gün insan öldürmenin abartılarak, nasıl ilginç işkence metotlarının ortaya çıktığına tanıklık etmekteyiz.

Bir şiddet aracı olarak medyanın işlevi, belirttiğimiz unsurların belki de en kapsamlı olanıdır. Kitlelere ulaşma açısından en büyük güce sahip medya, topluma dayattığı hayat modeliyle, şiddetin zihinsel arka planını oluşturmaktadır. Askeri imkânlarının büyüklüğüyle işgal politikaları yürüten devletlerin en büyük destekçisi medyadır. Zira devletler, medyadan aldıkları desteğin büyüklüğü oranında, işgallerini meşrulaştırabilmektedirler.

Televizyon programları, yaşantılarımızın tüm mahremiyet alanını işgal etmeye başladı. Şiddetin televizyon programlarıyla yaygınlaştırılıp bir kimliğe dönüştürüldüğü bu dönemde, medya ve televizyon yayıncılığının, şiddet mekanizmasının odağında bulunduğunu söyleyebiliriz.

Bu bağlamda, İslam'ın, şiddetin hem fiziksel hem de zihinsel arka planlarını yıkmayı amaçladığını görüyoruz. Efendi ile köleyi aynı konuma getirerek toplumdaki kamplaşmalar ortadan kaldırılmış, fakirlere ve düşkünlere uygulanan haksızlıklar giderilerek, cahiliyenin şiddet araçları bir bir yok edilmiştir. Tebliğin ilk yıllarında ortaya çıkan büyük tepkinin de en önemli sebebi budur diyebiliriz.

Ancak bugün gelinen noktada, modern sistemin kuşatıcı etkisiyle Müslüman zihninde de çok önemli kırılmalar olmuştur. Toplumsal değişim atılımlarında ve sorunların çözümünde şiddet vasıtala-

rının kullanılıp kullanılmaması hadisesi, artık Müslüman bireylerin zihinlerini işgal eder haldedir. Bu durum, kuvvet desteği olmadan başarıya ulaşmanın imkânsız olduğu görüşünü getirmiştir. Bu nedenledir ki Müslümanların büyük bir kısmı "şiddet taraftarı ve terörist"⁹ ithamlarıyla sıkça karşılaşır haldedir. Bu ithamlardan kurtulmak ve en önemlisi de Müslümanlar ve Müslümanlık hakkında, zihinlerdeki mevcut olumsuz

fikirleri değiştirmek, hiç şüphesiz Sünnetullah'a uygun olarak oluşturulacak bir düşünce yapısını kazanmakla mümkündür.

Kaybedilmiş, ama geri kazanılması gereken bu zihinsel ve ahlaki yapının temelinde, toplumsal değişimin ve başarının, şiddet önlemleriyle değil de, öncelikle bireylerin kendilerinde olanı değiştirmeleriyle mümkün olabileceği ilkesi yatmaktadır. "...Gerçekten Allah, kendi nefislerinde olanı değiştirip bozuncaya kadar, bir toplulukta olanı değiştirip bozmaz..."¹⁰ ayeti, Müslümanların düsturu olmalıdır.

Bir zihinsel arka plan olarak şiddet olgusundan kurtulabilmenin diğer önemli ilkesi, adaletin gerçek anlamda temin edilmesidir. Zira şiddeti hareketlendiren en önemli dayanak, adalet yoksunluğudur. Kur'an-ı Kerim'de belirtilen adalet anlayışı üzerinde her Müslüman bireyin, uzunca düşünmesi gerekir: "Ey iman edenler! Kendiniz, ana babanız ve en yakınınız aleyhine de olsa Allah için şahitlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun. (Şahitlik ettikleriniz) zengin veya fakir de olsalar (adaletten ayrılmayın). Çünkü Allah ikisine de daha yakındır. Öyle ise adaleti yerine getirmede nefsinize uymayın."¹¹ "Ey iman edenler! Allah için hakkı titizlikle ayakta tutan, adalet ile şahitlik eden kimseler olun. Bir topluma olan kininiz, sakın sizi adaletsizliğe sevk etmesin..."¹²

Müslüman bireyin tutunacağı diğer bir ilke, itminana ermedir. Hem maddi hem de manevi açıdan itminana erememiş bir insan için, amaçlarını elde etmede şiddet vasıtalarını kullanmak, en kolay yoldur. Oysa kalp huzuru ve itminan, kişinin sağlıklı bir zihni yapıya kavuşmasını temin eder. Kur'an-ı Kerim, "Bunlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardır. Haberiniz olsun; kalpler yalnızca Allah'ın zikriyle mut-

main olur." 13 ilahi ilkesiyle itminana ermenin koşulunu ortaya koymuştur. Buna sahip olan salih amel sahibi Müslümanlar da şöyle müjdelenmiştir: "Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: 'Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi doğruya ermeyecektik..."¹⁴

Zihinleri, Kabil'in hastalığından temizleyebilmek için takip edilmesi gereken bir başka yol, merhamet sahibi olmaktır. Hz. Peygamber'in (s.a.v.) "Merhamet etmeyene merhamet edilmez." prensibinden hareketle yola çıkmak, mü'minler için zaruridir. Bu temel metot, hiç şüphesiz toplumsal değişimin ve mücadelenin temelinde oturtulmalıdır.

Sonuç itibarıyla, belirtmeye çalıştığımız bu ilke ve yöntemler, Kabil'in hastalıklı fikirlerini esas alan modern sistem karşısında, Habil'in yolunu tercih eden Müslüman birey için sarsılmaz bir dayanak olmalıdır. İddiasında kararlı her Müslüman, tıpkı Habil gibi, Musa (a.s), İbrahim (a.s) ve Muhammed (s.a.v.) gibi Allah'ın sünneti üzere yol almak zorundadır.

Bir zihinsel arka plan olarak şiddet olgusundan kurtulabilmenin diğer önemli ilkesi, adaletin gerçek anlamda temin edilmesidir. Zira şiddeti hareketlendiren en önemli dayanak, adalet yoksunluğudur.

1 Bakara, 2/30

2 İsra, 17/64

3 Maide, 5/ 27,28,30

4 Cevdet Said, Âdemoğlunun İlk Mezhebi, Pınar Yay. S.39

5 Taha, 20/43-44

6 Ali İmran, 3/159

7 Sünen-i Ebi Davud, c.5 s. 75

8 Müslim, Cihad, 111

9 Cevdet Said, a.g.e. s.103

10 Râd, 13/11

11 Nisa, 4/135

12 Maide, 5/8

13 Râd, 13/28

14 A'râf, 7/43

Kutlu Bir Dava Arkadaşı

Elif Mollahüseyinoğlu

Selam olsun sana, ey mü'minlerin anası!

Selam olsun sana, ey Resullullah'ın zevcesi!

Selam olsun sana, ey Fâtımat-üz Zehrâ'nın anası!

Selam olsun sana, ey ilk iman eden kadın!

Selam olsun sana, ey malını, servetini Seyyid-ül Enbiyâ'nın yardımında sarf eden, ondan elinden gelen hiçbir yardımı esirgemeyen ve düşmanlar karşısında onu müdafaa eden.

Ey Cebrâil'in kendisine selam verdiği ve yüce Allah'tan kendisine selam getirdiği kimse. Ne mutlu sana Allah'ın verdiği fazl-u ihsandan dolayı. Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi senin üzerine olsun!

Büyük İslâm kadını, mü'minlerin anası, Allah Resulü'nün (s.a.v) değerli zevcesi Hz. Hatice (r.a) hicretten 68 yıl önce, asil bir âilede dünyaya geldi. Babası Huveylid, Kureyş'in büyüklerinden ve servet sahibi. Annesi; Fâtıma binti Zaide ise Mekke'nin tanınmış ve iffetli kadınlarından.

Cahiliye döneminde, hayâsızlığın ve adaletsizliğin had safhada olduğu bir ortamda yaşamasına rağmen böyle değerli bir âilede öylesine şeref, haysiyet, iffet ve doğruluğuyla bilinen temizlik dolu bir hayat yaşıyordu ki "Tâhira" (temiz) diye adlandırılıyordu. Babası Ficar harbinde vefat edince, amcası Amr Bin Esed onun velisi oluyor. Amcasının oğlu Varaka İbn-i Nevfel de Hatice validemize sahip çıkıyor. Âlim, devrin bilginlerinden olan, İbrance olarak hem Tevrat'ı hem İncil'i çok iyi bilen ve Arapçaya aktarabilen olan bu insanın Hz. Hatice'nin putlardan medet ummayan, tek Allah inancına sahip, dürüst ve er-

demli oluşunda katkısı büyüktür.

Görüyoruz ki, Hz. Hatice nübüvvetten önce de, nübüvvetten sonra da saf, dürüst, erdemli, iffetli, kimsesizlere kol kanat geren, yoksula yardım eden, putperest ayinlerine iltifat etmeyen bir insan. Son derece zengin olan Hz. Hatice, ticaret için bir kervan hazırlamış. Hz. Hatice'nin kölesi Meysere'den yanında kervana katılacak kişiye ihtiyacı olduğunu duyan Ebu Talip, Hz. Muhammed'e: "Böyle güzel bir teklif var Muhammed, senin üstünlüğünü, eminliğini herkes biliyor. Sen talip olursan Hatice hiç gözünü kırpmadan bu görevi sana verir." Ama Resul-ü Ekrem nazik ve mahcup tavrıyla bunu iletmeyeceğini belirtince amcası "Ben gider konuşurum kendisiyle" diyor ve Hz. Hatice'ye Muhammed-i Emin'in vasıflarından bahsediyor. Validemiz kabul ediyor. Nitekim bu ticaret kervanı Resul ile tanışmaya vesile oluyor. Ticaret dönüşü kazanç iyi, Resul memnun, Hz. Hatice memnun, Resul ile kervana katılan yolcular memnun. Çünkü öyle bir insan ki karıncayı inciltmez, son derece adil, haksızlık etmez ve putlara yemin etmez. Bir satış esnasında bir Yahudi ile tartışırken Yahudi Resul-u Ekrem'e: "Öyleyse Lat ve Uzza'ya yemin et diyor." Hz. Muhammed: "Vallahi ben bunlara asla yemin etmem, hayatımda bunlardan tiksindiğim kadar hiçbir şeyden tiksinnem." Bu güzel, faziletli, erdemli, şirkten arınmış tavırlarını ve olgunluğunu Meysere gelip hanımefendisine anlatınca, Hz. Hatice'nin Rasulullah'a sevgisi de bir kat daha artıyor.

Hz. Hatice, Müslüman olmadan önce de, insanın değer ve üstünlüğünü paraya, pula, dünya malına, ırka, makama değil, güzel sıfatlara,

insanî ve ahlakî değerlere bağlıyordu. O günlerde Mekke'nin en zengin, en ileri gelen şahsiyetlerinin (Ebu Süfyan, Ebu Cehil, Akabe b. Ebi Muayt gibi) evlenme tekliflerini reddetmiş ve gözü sürekli fazilet, insanlık, dürüstlük, sadakat vb. sıfatlara süslenmiş birisini aramış ve Allah Resulü'nü tanıyınca Resulü Ekrem'in fakirlik ve öksüzlüğüne bakmamış, onunla evlenmeyi düşünmüştü. Yakın arkadaşı aracılığıyla Hz. Hatice'nin evlilik düşüncesi şu şekilde iletildi: "Ya Muhammed! Niçin hayatını temiz bir eşle aydınlatmıyorsun? Eğer seni güzelliğe, servete ve izzete davet edersem kabul eder misin? Peygamber: "Kimi kastediyorsun?" deyince, "Hatice'yi" diye cevap verdi. Peygamber şöyle buyurdu: "Hatice bu işe razı olur mu? Onunla aramızda çok fark vardır!" Nefise, "Ben onu razı ederim; yeter ki sen bir vakit tayin et de Hatice'nin vekili Amr b. Esed ile senin akrabaların bir araya toplansınlar ve nikâh merasimini yerine getirsinler" dedi.

Resul-i Ekrem bu hususta değerli amcası Ebu Talib'e danıştıktan sonra, Kureyş büyüklerinin de katıldığı görkemli bir toplantı düzenlendi. Varaka b. Nevfel de bu evliliğe razı olduğunu ilan etti. Böylece izzet, fazilet ve saadet dolu bir hayatın temeli atılmış oldu.

Hız. Hatice'nin bir özelliği, Allah Resulü'nün neslinin ondan devam etmesidir. İki erkek, dört kız evlat: Kasım, Zeynep, Ümmü Gülsüm, Rukiye, Fatıma ve Abdullah.

Peygamberimizin hayatına baktığımızda ne zaman sıkışsa, endişelense, bunalsa, her durumda sığındığı bir liman, sırtını dayadığı kale Hatice validemiz olmuştur. Her zaman Nebi'nin destekçisi, moral kaynağı olmuştur. Resul'ün onu övmesi; üst tabakadan oluşu, zenginliğinden değil; onun gösterdiği imani güzelliklerden, imanla süslenmiş hayatından, her üzüldüğünde ona destek oluşundan, teselli edilişindedir.

İlk vahiy geldiğinde dehşet ve endişe ile Hira mağarasından inip yine dayanağı Hz. Hatice'ye sığınarak "beni örtün" rivayetlerinden, annemizin "korkma Allah seni mahcup etmez" dediği aktarılır.

Allah'ın rızasını, yuvasının mutluluğunu, dünya ve âhiretin huzur ve saadetini düşünen bütün anneler için en güzel örneği teşkil eden Hz. Hatice (r.a.), üç yıl süren boykot yıllarının yorgunluğu üzerinde, onca malı, serveti, zenginliği, vakarı, herkesin gıpta ettiği mevkiyi hiçe saymış, kavminin zulmüne sabır göstermiş, kendine ve eşine yapılan hakaretlere göğüs germiş, dünyaya meyletmeyip "Dünya bir oyun eğlencedir, ahiret daha hayırlı ve bakidir" ayetini eyleme dökmüş, malını "Onlar gizli ve açık, verdiğimiz rızıktan infak ederler" ayetini uygulayarak Allah yolunda, Allah rızası için sarf etmiştir. Hasta yatağında ise Resul'den yaptıklarına, fedakârlıklarına karşılık müjdeyi almıştır. Rasûlullah (s.a.s.); "Hıristiyan kadınlarının en hayırlısı İmran'ın kızı Meryem, Müslüman kadınlarının en hayırlısı ise Hüveylid'in kızı Hatice'dir" buyurdu. Bu konudaki diğer bir hadis: "Dünya ve âhirette değerli dört kadın vardır: İmran'ın kızı Meryem; Firavun'un karısı Asiye, Hüveylid'in kızı Hatice ve Muhammed (s.a.s.)'in kızı Fâtıma."

Hız. Hatice annemiz nübüvvetin onuncu yılında, Ramazan ayında vefat etti ve Mekke'deki Hacun kabristanına defnedildi.

Hız. Hatice'nin kabri

Evet, Hz. Hatice, hayatının bütün yönleriyle, iffeti, hayâsı, takva ve temizliği, ibadet ve itaati, fedakârlık ve dünyaya meyilsizliği, kocasına olan itaati, teslimiyeti ve Allah yolunda ona yardımcı ve beraberinde yetiştirdiği evlatlarıyla bizler için büyük bir örnektir. İnsanın kendine bir model oluşturması, birini örnek alması fıtrattan gelen dürtüdür. Hz. Hatice'yi kendimize örnek seçme duasıyla.

Küplücede'ki Boğaziçi Yurdu Cevat Özkaya'yı Ağırladı

Yasemin ÇELİK

Küplüce'de bulunan Boğaziçi Yüksek Öğretim Yurdu geçtiğimiz ay Abdullah Yıldız'ı konuk etmişti. Onun ardından bu kez de Cevat Özkaya'yı ağırladı. Cevat Hoca'mız konuşmasında Türk Siyasal Hayatı'yla kendi tecrübelerini harmanlarken A. Davutoğlu'nun Bakan oluşunu ve siyasetteki bugünkü gelişmeleri değerlendirdi. Yaklaşık bir saat süren konferans yurttaki kardeşlerimiz tarafından dikkatle dinlendi.

Genç Öncüler Anadolu Yakasında

Ve Genç Öncüler bu kez Anadolu Yakası'nda buluştu. 12 Nisan Pazar günü Çamlıca Kültür Evi'nde dopdolu bir program gerçekleştirdik. Şubat ayında Araştırma ve Kültür Vakfı'nda Saliha Erdim ile gerçekleştirdiğimiz söyleşinin devamı niteliğindeki söyleşi yine büyük bir ilgi gördü. Sloganımız "GENCİZ BİZ GELECEĞİZ" idi. Sinevizyon gösterimiyle

başlayan program sabırsızlıkla beklenen Saliha Erdim söyleşiyle devam etti. Karşımızda iç dünyamızı anlayabildiği gibi aynı zamanda anlatabilen biri vardı. Gençlerin buhranlarına değinmesi ve sempatik duruşu ile gönüllerimizi fethetti. Her gencin ve ebeveynin dinlemesi gereken bu değerli söyleşinin ardından sükûnetin en güzel limanı olan tefekküre sevk eden ney dinletisi bizlerleydi. Ney dinletisin ardından sona erdi programımız. Etkinliklerimiz tüm hızıyla devam edecek.

“Tek Derdimiz Derdimizi Paylaşmak”

“Tek derdimiz, derdimizi paylaşmak” sloganıyla, inançlarını sanatla birleştirmek için yola koyulan Genç Öncüler Tiyatro Topluluğu ilk meyvesini çok yakında vermeye hazırlanıyor. Bedir Afşin yönetiminde, Abdullah Birtane, Ömer Temel, Murtaza Koçak, Burak Yakupoğlu, Muhammed Karahan, Ahmet Üzmez, Orhan Özer, Fatih Koçak, Yasin İnan ve Burak Çelik’ten oluşan tiyatro topluluğu,

20 Mayıs Çarşamba akşamı, Necip Fazıl Kısakürek’in “Püf Noktası” oyunuyla seyirci karşısına çıkmaya hazırlanıyor. Topluluk, saat 20.00’de Zübeyde Hanım Kültür Merkezi’nde oynanacak oyuna, herkesi ve özellikle Genç Öncüler’i davet ediyor.

4. Geleneksel Genç Öncüler Futbol Turnuvası

4. Geleneksel Genç Öncüler Futbol Turnuvası bu yıl da her zamanki heyecanı ile devam ediyor ve şu an itibarıyla sona yaklaşmış bulunuyoruz. Turnuvası Nisan ayının başı itibarıyla başladı. 24 tane üniversite takımının katılımıyla başlayan turnuvasında önümüzdeki hafta oynanacak final maçı ile birlikte şampiyon belli olacak. Turnuvasının maçlarının büyük bir kısmı Terazidere’deki Sporevi’nin futbola uygun zemininde yapıldı.

Maçlar eliminasyon sistemi ile başlayıp grup maçları ile devam etti. Maçlardan sonra oluşan manzaralar gerçekten görülmeye değerdi. Kimi takımlar son pozisyonu nasıl

kaçırdıklarını düşünürken, kimileri ise kalecinin etrafında toplanmış bir şekilde galibiyeti kutluyorlardı. Allah’a şükürler olsun tüm katılımcılar dostane bir şekilde maçlarını yaptılar. Hakemlerimiz gerektiği yerlerde kırmızı kartlarına başvurdular, bu da futbol gereği tabii ki. Ödülün de getirdiği heyecanla birlikte maçlar çok çekişmeli ve zorlu geçiyor. Şampiyon takım henüz belli olmasa da şimdiden kutluyoruz. Ve de katılan tüm arkadaşlarımızı seneye de birlikte vakit geçirmeye davet ediyoruz.

Boğaziçi-Beykent maçı

Okullardan Haberler

Alperen GENÇOSMANOĞLU

Başörtüsü yasağına ve resmi ideoloji baskısına son:

ARKADAŞIMA DOKUNMA!

Resmi ideolojinin baskı araçlarından biri olan **BAŞÖRTÜSÜ YASAĞI** İstanbul Üniversitesi'nde sert bir şekilde uygulanıyor. Bu ayrımcı yasak geçtiğimiz günlerde yaşanan olaylarla bir kez daha karşımıza çıktı.

Bir arkadaşımız başörtüsüyle birlikte sınavlarına girmek istediğinde önce hocalarının ardından da güvenlik görevlilerinin engeliyle karşılaştı. Hakkında tutanak tutuldu ve bir daha bu şekilde sınava girerse zor kullanılarak okuldan çıkartılacağı söylenerek tehdit edildi.

Ancak aynı saatlerde okula satırlarla ve şiddetle dolu sloganlar atarak gelen, öğrencilere tehditler ve hakaretler savurarak öğrencilerin astıkları afişleri yırtarak provokasyon yaratmaya çalışan gruba bu güvenlik görevlileri herhangi bir müdahalede bulunmadı.

Anlaşılan okulun güvenlik amirlerine (ve-veya onlara emir verenlere) göre bu satırlı kişiler başörtülü arkadaşlarımız ya da demokratik talepler içeren afişlerimiz kadar ciddi bir tehdit yaratmamakta!

Hiç kimsenin başkasının giyimine veya inancına karışma hakkı yoktur. Başörtülü arkadaşlarımızın özgürlüklerine yapılan bu saldırı hepimizin özgürlüğüne yapılmaktadır.

Yıldız Teknik Üniversitesinde Ergenekon Kavgası

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde sol görüşlü iki öğrenci grubu kavga etti. Ergenekon Terör Örgütü taraftarları İşçi Partili öğrenciler ile özgürlükçü sol grup arasında şiddetli kavgalar meydana geldi. Üniversite panolarına afiş asmak isteyen (İşçi Partili) Türkiye Gençlik Birliğine mensup öğrencilere, Ekim Gençliği öğrencileri müdahale etti. Önceki sene de benzer bir olayın meydana geldiği Beşiktaş Kampüsünde, bu seneki olaylar çok daha şiddetli oldu. 'Okulumuzda faşist darbecilerin bulunmasına izin vermeyiz' diyen Ekim Gençliği öğrencileri, TGB'nin

astığı afişleri indirirerek kampüs meydanında halay çektiler. "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganlarıyla onlarca öğrencinin halay çekmesinden hemen sonra, üniversite öğrencisi olmayan TGB'liler taş ve sopalarla saldırdılar. Bundan sonraki yaklaşık bir hafta, okuldaki derslerin ve sınavların yapılamamasına neden olan olaylarda onlarca öğrenci ve öğretim görevlisi yaralandı. Yüzlerce çevik kuvvet polisinin müdahale ettiği ve gaz bombaları ile plastik mermilerin sıklıkla kullanıldığı olaylarda, özellikle mimarlık fakültesinde öğrenci ve öğretim görevlileri saatlerce mahsur kaldı. Çok sıkı güvenlik önlemlerine rağmen okula demir sopaların nasıl sokulduğu

merak konusu iken ortaya atılan bir iddia oldukça vahimdi: İddiaya göre kavgada TGB'nin kullandığı demir sopalar, öğretim üyelerinden birinin çantasıyla okula girmişti... YTÜ'nün yeni rektörü İsmail Yüksek'in olayları idare edememesi sonucu bir hafta süren olaylar sonucunda, 30'a yakın öğrencinin okula girişi yasaklandı. Olayların üzerinden haftalar geçmesine rağmen çevik kuvvet polisi hâlâ okul içerisinde bekliyor...

Bu olaylardan 3 hafta sonra, YTÜ Müslüman Öğrencileri'nin yaklaşık 25 yıldır her yıl düzenlediği Geleneksel Yıldız Genel Sohbeti ile ilgili afişlerin asılmasında problem çıktı. Önceki yönetimlerde ve dönemlerde çok fazla sorun çıkmamasına rağmen, muhafazakâr olarak bilinen rektör İsmail Yüksek döneminde böyle bir problemin çıkması gayet manidardı. Bu seneki konusu 'Namaz ile Diriliş' olan sohbetin afişlerini asan öğrencilere özel güvenliğin müdahale etmeye çalışması ve öğrencilerin buna direnmesiyle, üniversite yönetimi okulda bulunan çevik kuvvet polisini devreye soktu. Suçları (!) 'namaz' ile ilgili afiş asmak olan öğrencilere tüfek dipçikleri ile saldıran çevik kuvvet polisleri bir öğrencinin başının yarılmasına sebep oldular. Genel sohbet öncesi daha fazla gerginlik çıkmaması için başka bir harekette bulunmadıklarını söyleyen öğrenciler, ertesi hafta yaşanan gerginlik ile ilgili bir bildiri dağıttılar. Bildiride, kendilerinin hiçbir zaman gerginlikten yana olmadıklarını ancak ifade ve düşüncelerini engellemeye çalışan her türlü müdahaleye de karşı çıkacaklarını belirttiler. Şu an okulda hiçbir problem olmamasına rağmen çevik kuvvet polisi hâlâ üniversite içerisinde, kantinde, tuvaletlerde ve sınıf koridorlarında grup şeklinde gezmeye devam ediyor. Bu durum her görüşten öğrencinin ve öğretim görevlilerinin tepkisini çekmeye devam ediyor...

M.Cihat Tuna

Via Campasina ve Boğaziçi'nde Ekoloji Karnavalı

Geçtiğimiz ay Boğaziçi Üniversitesi Sosyal Hizmet Kulübü (BUSOS) bünyesinde bir buçuk yıldır çalışmalarını sürdürmekte olan "Marul" takımı sürdürülebilir yaşam konulu "Ekolojik Karnaval" dü-

zenledi. İklim değişimini durdurmak, küresel gıda demokrasisi oluşturmak, suya erişimin ayrıcalık değil hak olması yani sürdürülebilir yaşam için düzenlenen "Ekolojik Karnaval", Boğaziçi Üniversitesi, Güney Meydan'da yapıldı. Karnaval etkinlikleri kısaca şöyle özetlenebilir: etkinlik boyunca Takas Pazarı masasında, öğrenciler kullanmadıkları eşyalarını getirip işlerine yarayacağını düşündükleri ve beğendikleri eşyalarla takas ettiler. 3 farklı gün akşam saatleri Güney Meydan'da çimlerin üzerinde Corporation, Thirst, Tambogrande adlı dünyanın çeşitli yerlerinde kapitalizme karşı çiftçi ve yerli direnişleri anlatan filmler gösterildi. "Ya Sürdürülebilirlik Ya Kalkınma", "Fikri Mülkiyet Hakları Kime Hizmet Eder?" gibi sohbet formatındaki konuşmaların yanında çeşitli grupların konserleri de gerçekleştirildi. Ancak karnavalın en ilgi çekici kısmı birbirinden ilginç ve fantastik atölye çalışmalarıydı. Kül suyundan deterjan üretiminden ekolojik sabun yapımına, etraftan toplanılan kullanılmayan malzemelerden ve çöplerden çalgı üretimine, oradan kampüsün korusunda ot avına çıkıp, yenilebilir ve faydalı otları toplayıp yemek pişirmeye kadar birçoğumuzun ilk kez tecrübe ettiği birbirinden öğretici faaliyetler gerçekleştirildi. Son olarak da 17 Nisan Dünya Çiftçi Mücadeleleri Günü olması sebebiyle Sosyal Bilimler Kulübü ile ortak bir panel düzenlendi. Panele Çiftçi-sen başkanı Abdullah Aysu ve sendikanın gönüllü çalışanlardan birkaç kişi daha katıldı. Türkiye'de ve dünyada tarımı tekeline almaya çalışan kapitalist firmalar karşısında çiftçilerin direnişlerini ve örgütlenmelerini anlattılar bizlere. Via Campasina 17 Nisan Uluslararası Köylü Mücadeleleri Günü Çağrısı olarak da tüm duyarlı insanların köylülere ve çiftçilere destek olmaları yönünde çağrıda bulundular.

“anlat bana bölümünü”

Öğrenci Seçme Sınavı'na çok az bir zaman kalan şu günlerde, sınava girecek arkadaşlarımızı en az sınav kadar meşgul eden bir diğer konunun, yapacakları tercihler olduğunu biliyoruz. Bölüm seçimi hakkında, bu stresi daha önce yaşamış öğrenci arkadaşlarımızın görüşlerini paylaştığımız “Anlat Bana Bölümünü” sayfasında bu ay sorularımızı, Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği Bölümü'nde okuyan arkadaşlarımıza yönelttik:

Yusuf Şentürk

Mustafa Ceylan İTÜ Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği 1. Sınıf

Niçin Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği Bölümü' nü tercih ettiniz?

Aslında ben petrol doğalgaz mühendisi olacağım, bu bölüm tutmazsa üniversiteye gitmem diye bir hedefe sahip değildim. Hatta bölümle ilgili yok denecek kadar az bilgiye sahiptim. Ama bildiğimiz gibi

Allah'ın üzerimizde imtihan sebebi ile iradesi söz konusudur. Kısacası ben çok isteyerek bu bölümü tercih etmedim. Aynı şirkette çalışan biri petrol ve doğalgaz mühendisi diğeri uçak mühendisi olan iki abim, bana ÖSS' den sonra petrolle ilgili iş alanlarının genişliğinden ve ülkemizde bu bölümün çok az olmasından dolayı (İTÜ, ODTÜ) bu bölümü tercih etmem için nasihatte bulundular. Tabi birçok yakınım, aile dostlarım, arkadaşlarım değişik tavsiyelerde bulundular. Bütün bunların karışımından bir tercih listesi oluşturup başvurdum. Elhamdulillah Allah şu an mutlu olduğum İTÜ petrol ve doğalgaz mühendisliğini nasip etti. Burası tutmasaydı da çok fazla üzüleceğimi söyleyemem. Sonuçta Allah bizi imtihan ediyor ve bize düşen de bu imtihanlara isyan değil de sabır ve tevekkülle çalışmaktır.

Neden İTÜ?

Üniversite konusunda idealist biri değildim. Ama gönlümden İTÜ veya Yıldız geçiyordu hangisi gelirse gelsin mutlu olacağımı düşünüyordum. Benim üniversite tercihlerimde çok güzel eğitim veriyormuş, hocalar çok kaliteliymiş, imkânları çok fazlaymış gibi kriterler yoktu. Benim için önemli olan üniversitede yalnız kalmamaktı. Yalnızlıktan kastım Müslüman öğrencilerle birlikte olamamak.

Müslüman öğrencinin olmadığı okul mu var diyebilirsiniz. İTÜ ve Yıldız'da tanıdığım ve sevdiğim insanlar olduğu için bu okullar öncelikli tercihimdi. Hamdolsun Allah nasip etti.

Tekrar ÖSS'de tercih yapma imkânınız olsa İTÜ Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği Bölümü' nü tercih eder miydiniz?

Tekrar tercih yapma şansım olsaydı yine İTÜ petrolü tercih ederdim. Bölümü ve okulumu seviyorum şöyle ki içindeki güzel insanlardan dolayı. Ama başka bir okul ve başka bir bölümde olsaydım yine aynı cevapları verirdim çünkü önemli olan bütün olayların imtihan olduğu bilincinde olmak ve bulunduğumuz durumdan şikâyetçi olmamaktır. Kardeşlerime üniversite ve bölümün o kadar önemli olmadığını ama üniversitede öğrenci olmanın önemli olduğunu tavsiye ederim ve Rabbimden onlara bunu nasip etmesini niyaz ederim.

Niçin Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği Bölümü' nü tercih ettiniz?

Petrol ve doğalgaz mühendisliğinin geleceğin mesleği olacağını düşündüğüm için seçtim.

Hamza Mangal İTÜ Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği 1. Sınıf

Neden İTÜ?

Tercih yaparken okuyacağım bölümün, bulunduğu şehir ve üniversiteden daha önemli olmadığı bilinciyle hareket ettim için önce İstanbul'u sonra İTÜ'yü seçtim.

Tekrar ÖSS'de tercih yapma imkânınız olsa İTÜ Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği Bölümü' nü tercih eder miydiniz?

Bir daha tercih şansım olsa idi bir daha bu bölümü yazardım çünkü dediğim gibi geleceğin mesleği olacağını düşünüyorum.

Niçin Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği Bölümü' nü tercih ettiniz?

ÖSS Puan sonuçları açıklanınca her üniversite adayının ayet mucibince yapması gerektiği gibi ben de çevremizde Üniversite okuyan akl-ı selim sahibi büyüklerimizle bu konuyu istişare ettim ve kararımızı şu şekilde uyguladık: İlk olarak yazabileceğimiz üniversite ve bölümleri belirledik çünkü

**Hüseyin Bıyıkçı İTÜ
Petrol ve Doğalgaz
Mühendisliği 3.
Sınıf**

bu ikisi muhakkak birlikte hesaplanmalıdır. Hususen diyebilirim ki İTÜ Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği Bölümü' nü tercihlerimiz arasına almamızın sebebi, bütün devlet yönetimlerinin karşılamak zorunda olduğu enerji ihtiyacının (bu ihtiyaç dünya genelinde %80 dolaylarında petrol ve doğalgazdan karşılanmaktadır) üretim sektörünün dinamiğini sağlaması yani mevcut iş imkânı.

Neden İTÜ?

İTÜ istidadımız ise bu okulun 1773 tarihinden itibaren hendese(mühendislik) eğitimi hususundaki kabiliyeti ve tabii ki İstanbul' da üniversite okumanın dayanılmaz hafifliğidir.

Tekrar ÖSS'de tercih yapma imkânınız olsa İTÜ Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği Bölümü' nü tercih eder miydiniz?

Bu soruya (genel eğitim zafiyetlerini konu haricinde tutarak) evet cevabını verebilirim çünkü 2004 senesinden itibaren yaşanan gelişmeler, ülkemizdeki Petrol Arama yatırımlarındaki artış ve meslek olarak ön plana çıkmasına bakılırsa yaptığımız tercihin isabetli olduğunu düşünüyorum. Tercihlerim arasında yazardım. Bu bölümü yazacak arkadaşlara özelde tavsiyem petrolün tükenmesi hakkındadır; bu tür söylemler ekseriyetle bilgi sahibi olmayan kimseler arasında makes bulmaktadır. Bölümümüzde profesör olan hocalarımızın öğrenciyken aynı sözlerle karşılaştıklarını öğrenmek iddianın yersizliğini belirtmeye yeter. Hâsılı tutarlı bir söylemle petrol için 100, doğalgaz için 300 yıl süreyle varlığından söz edilebilir. Arkadaşlara genelde

tavsiyem üniversite sürecinde de gayretli olmaları gerektiğini unutmamalarıdır.

Niçin Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği Bölümü' nü tercih ettiniz?

Üniversiteyi kazanmadan önce ilk hedefim İTÜ'ye girmek yani mühendis olmaktı. Rabbim nasip etti İTÜ'nün maden mühendisliğini kazandım. İTÜ'yü kazandıktan sonra yatay geçiş olanağını öğrendiğimde Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği'ne bir tanıdığın tavsiyesi üzerine yatay geçiş ile geçtim.

**Mehmet Şenay İTÜ
Petrol ve Doğalgaz
Mühendisliği 4.
Sınıf**

Türkiye'de sadece iki üniversitede bulunması ve bu nedenle iş olanaklarının çok olduğunu ayrıca ülkemiz için olmamakla beraber, yurt dışında en yüksek maaş alan mühendislerin başında petrol ve doğalgaz mühendisleri geldiğini öğrendim. Örneğin; A.B.D.'de tüm mühendislik dalları arasında en yüksek maaşı kazanan mühendislik dalı petrol ve doğalgaz mühendisleridir. Benim de akrabalarımın çoğunun A.B.D.'de yaşaması bu bölümü seçmemde etken oldular.

Neden İTÜ?

İTÜ'yü seçmemin nedenlerinden birisi İstanbul'da olmasıdır. İstanbul'un en iyi teknik okulu olduğu biliniyordu. Ayrıca ben düz lise mezunuyum bizim okulda İTÜ'ye girmek hayal gibi gelirdi. İTÜ dediğinde akan sular dururdu. Bu nedenle İTÜ gözümde büyümüştü. Bu hırs ile ÖSS'ye hazırlanırken elime üniversite tanıtım kitapçığı geçti. Kitapçıkta hemen hemen tüm üniversitelere 2-3 sayfa ayrılırken İTÜ'ye ayrılan sayfa 5-6 idi. Hem eğitim hem de sosyal alanda çok olanakları olduğunu görünce artık kararımı vermiştim.

Tekrar ÖSS'de tercih yapma imkânınız olsa İTÜ Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği Bölümü' nü tercih eder miydiniz?

Evet. Bu bölüme başladığımda fazla araştırma yapmamıştım. Ama okuduğum yıllar boyunca bu bölüme ilgim çok arttı. En çok etkilendiğim kısım, bölüm hocalarımızın çoğunun tavrı ve davranışlarıdır. Öğrencilerine karşı gerçekten sevecen mütevazı, çok bilgili ve bildiklerini bir beis görmeden öğrencilerine öğretmedeki samimiyetleridir.

söz sizde

Fatma Büşra Özkan

Her açıdan çok fazla önem taşıyan bir ziyaret. Beklentiler haliyle yüksek. Umuyoruz ki Türkiye'nin lehine işleyen bir süreç olmuş olsun. Yapılan konuşmalar, görüşmeler, verilen vaatler yerini bulur mu zamanla göreceğiz zaten... - **Ayşegül**

Ortalarda dolaşan maillere inanacak olursak Amerikanvari düşünceyle menfaatleri uğruna gelmiş. Ama biraz daha iyimser bakarsak zaten çok da gergin bir ilişkimiz olmayan Amerika'nın genel ziyaretleri diye düşünebiliriz bunu ki şu sıralar daha kritik bir dönemdeyiz kriz, Orta Doğu, İran vb. açısından - **İlknur**

Obama hakkında bir şeyler söylemek için çok erken, ama ziyaretini ele aldığımızda genel olarak sempatik tavırlarıyla Türk halkı tarafından "tutulduğunu" söyleyebiliriz, şimdilik. Denizaşırı ülkeler arasında ikili görüşme için seçtiği ilk ülkenin Türkiye olması da ilginç tabii. İyi ya da kötü ne amaçla gelmiş olursa olsun bu "ilk" olması dolayısıyla ayrı bir önem taşıyan ziyaret bana Türkiye'nin dünya siyasetinde daha yüksek bir konuma geldiğini çağırıyor. - **Meryem**

Obama'nın geliş ekonomisinin gelişmesi açısından önemli çünkü referanslar konuşuldu, artı iki ülke arasındaki bağlar güçlendi. Ve Amerika dünyanın en zengin ülkesi, tanıtım açısından da önemli. Obamanın gezip gördüğü yerleri gezip görmek isteyen Amerikalılar olacak. Obama da bir döviz bıraktı ve turistik açıdan da etkili oldu. - **Yasemin**

Obama'nın ilk ziyaretini Türkiye'ye gerçekleştirmesi batının deyimiyle "İslam" ülkesine gitmiş olması ve meclis kürsüsünde İslam dünyasına "sıcak" mesajlar vermesi, Amerika'nın Ortadoğu ile arasını düzeltirken Türkiye'nin önemli bir görev üstleneceğini bize söylemiş oldu. Ancak verdiği sıcak mesajlar ve burada geçirdiği samimi dakikalar bir denge politikası gereği olduğunu anlamak çok zor değil zira kendisi de sözde Ermeni soykırımı ile ilgili fikrini değiştirmediklerini hatırlattı. Hal böyleyken soykırım konusundaki son kararını görmeden hayır mı şer mi olduğuna karar vermek için erken. - **Esra**

Obama'nın Türkiye ziyareti ile şunu bir kez daha fark ettim: devlet başkanı olmak zor iş ama halk olmak daha zor. Hepimiz adamın ağzının içine baktık, yani sanki o "sözde soykırım" değil de soykırım dese tarih geri sarılacak ve soylar kırılacak filan gibi diken üstünde bekledik kelimeleri seçmesini. O da geldi seküler demokrasi dedi, anneler dedi, arada Müslüman olduğu izlenimini verdi, kafamızı karıştırdı gitti. Zaten hitabet kabiliyeti ve biraz da sevimlilik sorular karşısında asıl düşüncenizi gizleyerek paçayı kurtarmanız adına Allah tarafından bahşedilen iki nadide özelliktir. Yani işin özü ben net bir şey anlamadım bu durum-

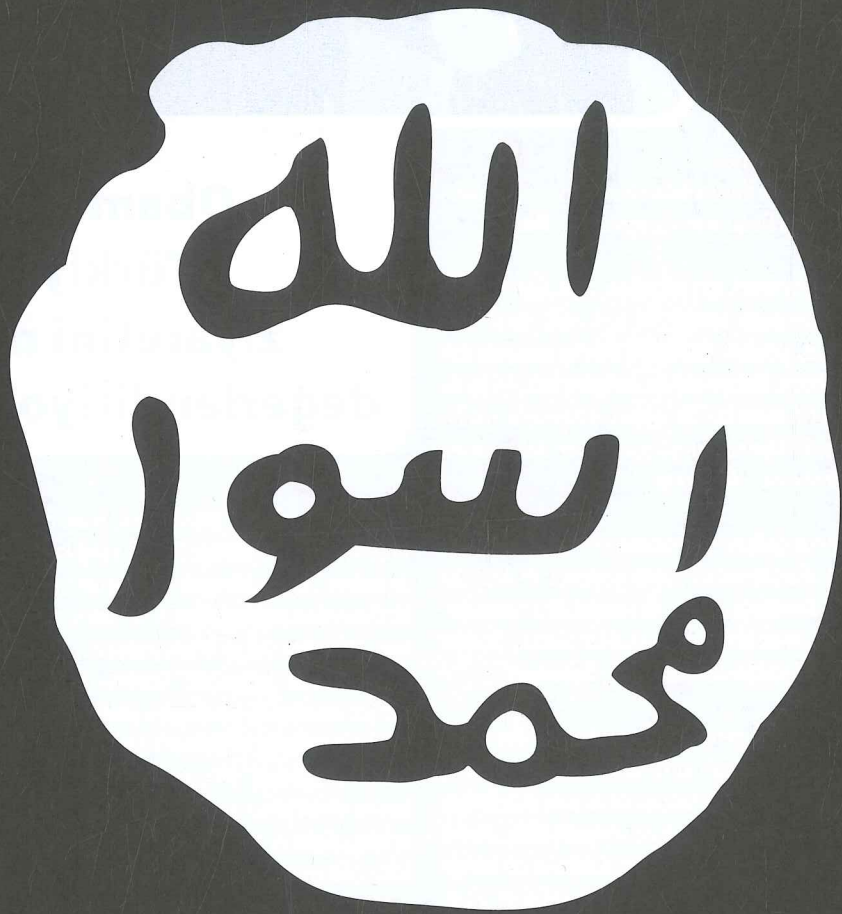
dan. Zamanla daha anlaşılır olacaktır elbet. Ve bir de bir zamanlar Bush'un yaptığı gibi suyunu, tuvaletini, her şeyini ülkesinden getirmesi ve ülkesine götürmesine kırıldım biraz. Gerçekten aşkolsun, biz öyle insan mıyız yani? - **Mervener**

Ben pek de hoş karşılayamadım ne yazık ki. Çünkü bu adam kendinden ibaret bir insan değil, arkasında temsil ettiği bir ülke

Obama'nın Türkiye ziyaretini nasıl değerlendiriyorsunuz?

daha da önemlisi bir zihniyet var. Bunu göz önünde bulundurmadan düşünemeyiz. Bu yüzden Obama vahşi kapitalizmin sırttan yüzü olabilir sadece. Hakan Albayrak geçenlerde bunu çok güzel ifade etti. Dedi ki: "Amerikan emperyalizmin sevimli yüzü (!) olarak Türkiye'yi ve Türkiye üzerinden bütün İslam dünyasını 'kafalamaya' gelen Obama hoş gelmiyor, sefa getirmiyor." Kendince Müslümanlara sevecen mesajlar veriyor ama bazen kendimden şüphe ediyorum hayal mi görüyordum ben? Milyonlarca Müslüman'ı katleden kimlerdi. Bu yüzden ben Obama ile "prezantabl" bir şekilde Tophane'de muhabbet eden cv/ci gençlerden olmaksızın aynı gün, aynı saatte Taksim'de Obama üzerinden emperyalizm ve zulüm temelli sistemleri protesto edip, safımı bu şekilde göstermeyi tercih ettim. - **Faruk Kılıç**

Obama! Siyah yüze beyaz maske. Amerika vahşi neo-con politikalarının fos çıkmasından sonra strateji değişikliği yaparak maskeli bir Başkan seçti. Güya bizdenmiş. Sıkılı yumruklarımızı açmamızı istiyormuş, siz peki bize doğrulttuğunuz tüfekli kollarınızı ne yapacaksınız? Emperyal hedeflerinizden vaz mı geçeceksiniz, Irak'ın petrolerinden, İsrail'in katliamlarına sessiz kalmaktan, uşak yönetimiyle hâkimiyet kurmaya çalıştığınız Afganistan'dan, Pakistan'ın siyasi işlerine müdahale etmekten vaz geçebilecek misiniz? Bizim yumruklarımız sıkı öyle mi? Biziz herhalde Ortadoğu'yu kana bulayan? Türkiye'nin bu emperyal hedeflere destek vermesi için planlanan bir geziydi, bu gezi. Ben Obama'nın ziyaretinin kapsamının açıklanmamasını da buna bağlıyorum. Ayrıca Obama ile artan Amerika sevgisinden de acayip rahatsız oluyorum. - **Ömer Tamer Altay**

Anam babam sana feda olsun ya Resulullah!

Dergimizin hayali söyleşiler bölümünde bu ay, âlemlere rahmet olarak gönderilen, resullerin sonuncusu Hz. Muhammed (s.a.v)'in, tüm çağlara hitap eden ilahi çağrısına yer verdik. Kutlu doğum vesilesiyle, hayatının ve mücadelesinin daha iyi anıldığı bugünlerde, tüm Müslümanlara hayat düsturu olacak ilahi ilkeleri, okuyanların istifadesine sunuyoruz.

Burak YAKUPOĞLU

Müjdecim, Kurtarıcım, Efendim, Peygamberim!

Sana uymayan ölçü, hayat olsa teperim!

Necip Fazıl Kısakürek

Anam babam sana feda olsun ya Resulullah! İnsanlar, helal ve haram olduğu konusunda hüküm verilmemiş şeyler hakkında şüphe içindeler. Allah'ın Resülü'nün bu konu hakkındaki sözü nedir?

Doğrusu helal belli, haram da bellidir. Bunların arasında şüpheli şeyler vardır ki, insanlardan birçoğu onları bilmez. Buna göre kim bu şüpheli şeylerden sakınırsa, dinini ve ırzını kurtarmış demektir. Kim de bu şüpheli şeylere dalarsa, harama dalmış olur. Korunan bir yerin etrafında hayvan otlatan çobanın hayvanlarını oraya kaçırmamasının, çok yakın olması gibi.

Dikkat edin ki, her hükümdarın bir korusu vardır.

Dikkat edin ki, Allah'ın korusu ise haram kıldığı şeylerdir.

Dikkat edin ki, bedende bir et parçası vardır ki, bu parça işe yarayışlı olursa bütün beden yarayışlı olur. Eğer bozuk olursa, bütün beden bozuk olur.

Dikkat edin ki, bu kalptir.

Anam babam sana feda olsun ya Resulullah! Müslüman'ın Müslüman üzerindeki hakkı nedir?

Bir Müslüman'ın Müslüman üzerindeki hakkı beştir:

1. Selamı almak,
2. Hastayı ziyaret etmek,
3. Cenazeyi uğurlamak,
4. Davete katılmak,
5. Aksırana dua etmek.

Anam babam sana feda olsun ya Resulullah! İnsanlar, komşularıyla ve misafirleriyle ilişkilerinin şeklini soruyorlar. Allah'ın Resülü'nün bu konudaki tavsiyesi nedir?

Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa, komşusuna ikram etsin. Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa, misafirine, hediyesini ikram etsin.

Anam babam sana feda olsun ya Resulullah! Kur'an okuyanlarla okumayanlar arasındaki fark nedir?

Devamlı Kur'an okuyan mü'min; kokusu hoş, tadı güzel bir portakal gibidir.

Devamlı Kur'an okumayan mü'min de; tadı güzel, kokusu olmayan hurma gibidir.

Kur'an okuyan münafık kimse ise; kokusu güzel, tadı acı olan fesleğen gibidir.

Kur'an okumayan münafık ise; tadı acı, kokusu olmayan Ebu Cehil karpuzu gibidir.

Anam babam sana feda olsun ya Resulullah! Yalan söylemek insanın başına ne getirir?

Kul yalan söylemeye ve yalan söyleme niyetini taşımaya devam edince bir an gelir ki, kalbinde önce siyah bir nokta belirir. Sonra bu nokta büyür ve kalbinin tamamı siyah olur. Sonunda Allah nezdinde yalancılar arasına kaydedilir.

Anam babam sana feda olsun ya Resulullah! Kendisine yapılan iyilik karşısında mü'minin tavrı ne olmalıdır?

Kim bir ihsana mazhar olursa, bulduğu takdirde karşılığını hemen versin, bulamazsa, verene senada bulunsun. Zira onu övmekle, teşekkürünü yerine getirmiş olur. Karşılık vermeyen nankörlük etmiş olur.

Anam babam sana feda olsun ya Resulullah! Kendisine musibet isabet eden Müslüman'ın takınması gereken tavır nedir?

Kendisine bir musibet gelen Müslüman Allah'ın emrettiği:

“Biz Allah'a aidiz ve ancak O'na döneceğiz. Bana bu musibetim için ücret ver.

Ve bana bunun arkasından daha hayırlısını ver.” derse, Allah o musibeti alır ve mutlaka daha hayırlısını verir.

Anam babam sana feda olsun ya Resulullah! Yapılan işlerin karşılık bulmasında belirleyici ölçü nedir?

Ameller niyetlere göredir. Herkese niyet ettiği şey vardır. Öyleyse kimin hicreti Allah'a ve Resulüne ise, onun hicreti Allah ve Resulünedir. Kimin hicreti de elde edeceği bir dünyalığa veya nikâhlanacağı bir kadına ise, onun hicreti de o hicret ettiği şeydir.

Anam babam sana feda olsun ya Resulullah! Şeytanın vesvese ve iğvasından emin olmak için en çok nelere dikkat edelim? Allah'ın Resülü'nün bu konudaki emir ve tavsiyesi nedir?

Sakın zanna yer vermeyin. Zira zan, sözlerin en yalanıdır. Tecessüs etmeyin, haber koklamayın, rekabet etmeyin, hasetleşmeyin, birbirinize buğzuetmeyin, birbirinize sırt çevirmeyin. **Ey Allah'ın kulları, Allah'ın emrettiği şekilde kardeş olun. Müslüman Müslüman'ın kardeşidir. Ona (ihanet etmez), zulmetmez, onu mahrum bırakmaz, onu tahkir etmez.** Kişiye şer olarak, Müslüman kardeşini tahkir etmesi yeterlidir. Her Müslüman'ın malı, kanı ve ırzı diğer Müslümana haramdır. Allah sizin suretlerinize ve kalıplarınıza bakmaz, fakat kalplerinize ve amellerinize bakar. Takva şuradadır (eliyle göğsünü işaret etti) : Sakın ha! Birinizin satışı üzerine satış yapmayın. Ey Allah'ın kulları kardeş olun. Bir Müslüman'ın kardeşine üç günden fazla küsmesi helal olmaz.

soru-yorum

Ammar Kılıç

bizden sizden

Mevlana İdris

"1966 yılında doğdu ve olaylar hızla gelişti. Halen dünyanın sıfır noktasında yaşıyor." diye tanımlıyor Mevlana İdris kendisini. Çocuk edebiyatı üzerine yaptığı çalışmalar ve yayınladığı eserleriyle, edebiyat dünyasında önemli bir yeri olan Mevlana İdris, Asım'ın Nesli Şiir Gecesi'nden sonra, bir kez daha Genç Öncülerle buluşuyor. 'Soru-Yorum' bölümümüzün bu ayki konuğu Mevlana İdris.

1- Hayatınızda dönüm noktası olarak nitelendireceğiniz bir olay var mı?

-Evet, doğmuş olmak ve aşk.

2- Yazar olmasaydınız ne olmak isterdiniz?

-Herhangi bir şey olduğumu düşünmediğim gibi olmayı da hedefliyor değilim. Kainatta uçuşan bir zerreğim. Allah'ın bana baktığını bilmesem kül olmak işten değil.

3- Kahramanınız kim?

-Hiçbir zaman ona layık bir yaşayış içinde olamasam da Efendimiz...

4- Boş zamanlarınızı nasıl değerlendirirsiniz?

-Zamanın boş ya da dolu olduğunu hiç düşünmedim. İnsan hiçbir şey yapmıyorken de her saniyede beyni binlerce işlem yapıyor.

5-Ne tür müzikler dinlersiniz?

-Yalnızken derin caz ve bizim ağır ve natürel müziklerimiz. Diğer zamanlarda ise naif ve yakıcı müzikler.

6-En son dinlediğiniz albüm?

Bir tambur albümü ve Jan Garbarek.

7- En son hangi mekâna gittiniz?

-En son bulunduğumuz mekân dünya.

8- En sevdiğiniz yemek hangisidir?

-Her gün 800 milyon insanın aç yattığı bir dünyada yaptığım bir çok şeyin yanı sıra bu soruya cevap vermek de bana iyi gelmiyor. Ama nedir, kabak çiçeği dolmasını severim işte.

9- En son okuduğunuz kitap hangisidir?

-Devamlı değişiyor ama Sözü'n Düşüşü kitabını tekraren okuyorum. Bir de çizgi romanlar var.

10- En son izlediğiniz film hangisidir?

-Keman isimli bir film. Olay Meksika'da geçiyordu ama galiba herkesi ilgilendiriyor.

11- Dini hassasiyetleri olan gençlerin sanata olan ilgisini nasıl buluyorsunuz?

-Kasmadan ilgileniliyorsa iyidir. Yani ilgilenilen alan ne olursa olsun, ilgilenirken heyecan duyuluyor zevk alınıyorsa devam, yoksa can sıkıntısına dönüşebilir.

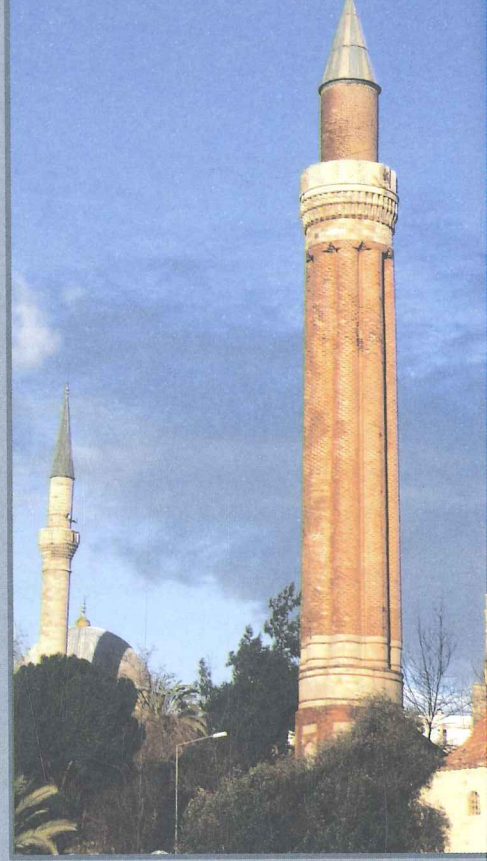

Abdullah Muhsin Yıldız

OBJEKTİFİME

ANTALYA

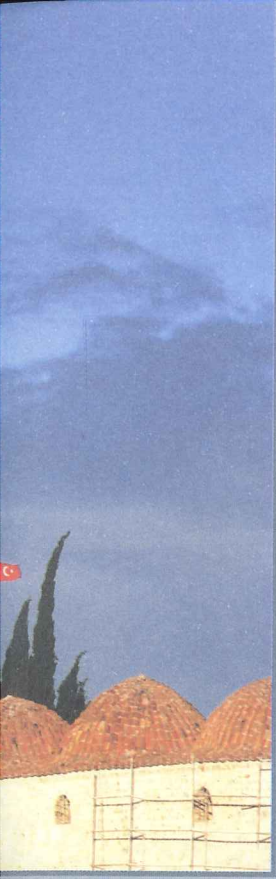
*“Dünyanın tüm güzellikleri sadece
görenlere verilmiştir.” Cemil Meriç*

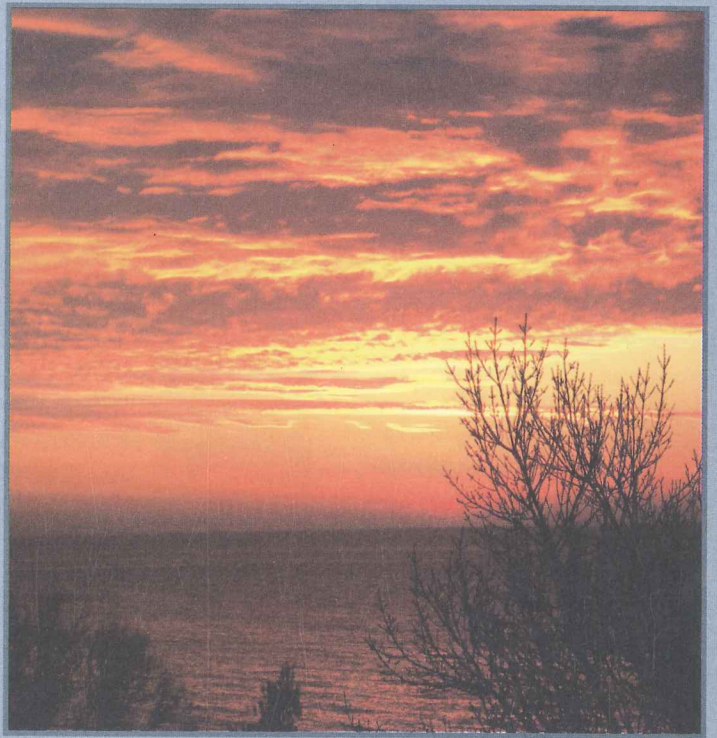
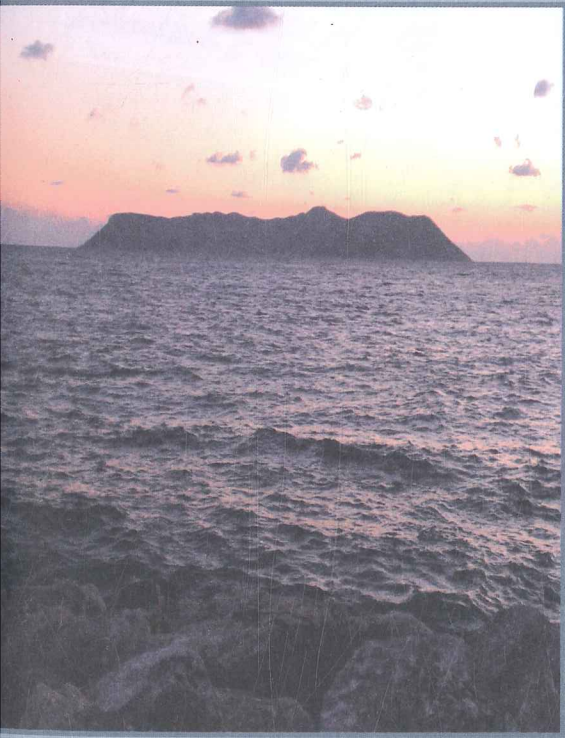
13. yüzyıla ait Antalya'daki ilk İslami eserlerden olan Selçuklulara ait Yivli Minare

Milattan önce II. yüzyılda yapılan ve II. Bayezid'in oğlu Sultan Korkut tarafından camiye çevrilip minare eklenen caminin minaresinin ahşap kısmı 19. yüzyılda yanınca Kesik Minare adını almıştır. Harap durumda olan eser Antik Bizans ve Selçuklu yapı unsurlarını sunan ender yapılardan biridir.

Karlı dağların gözetlediği şehir: Kemer

Coğrafi duruşu kaş-göz gibi olan Antalya'nın ilçesi Kaş'tan 4,5 km. uzakta olmasına karşın, bu mesafenin kaşın göze yaklaştığı kısımda 2km.ye düştüğü Meis Adası 'silahsızlandırılması' şartıyla "ne yapıcız adaları" zihniyeti tarafından Yunanistan'a bırakılmıştı.

Denizin ardından güneşin doğuşunu ve onun ufukla buluşacağı anı beklerken oluşan kareyi yakalamak; sabah namazından sonra uykuyla verdiğim savaşa değdi doğrusu... (Furkan Aktan)

tarikte

1481: Çağ açan hükümdar Fatih Sultan Mehmet Han, Anadolu'ya çıktığı bir sefer sırasında Gebze'deki ordugâhında vefat etti.

1622: Ordu ve yönetimde yenilik taraftarı olan sekiz yaşındaki Padişah II. Osman, Yedikule zindanlarında yeniçeriler tarafından boğularak öldürüldü. Genç Osman, öldürülen ilk padişah oldu.

1766: İzmit'ten Tekirdağ'a kadar uzanan geniş bir alanda etkili olan büyük İstanbul depremi meydana geldi. Depremde Topkapı Sarayı, Fatih Camii ve Yedikule şehir surlarında ağır hasar oluştu.

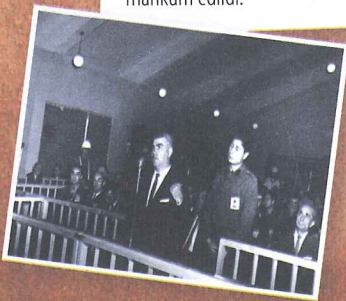
1977: İstanbul Taksim Meydanı'nda gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlamaları sırasında çıkan çatışmalarda 34 kişi öldü. Kontrgerilla tarafından, askeri darbe hazırlığı olarak yapıldığı iddia edilen olaylar tarihe 'Kanlı 1 Mayıs' olarak geçti.

1963: Harp Okulu Komutanı Talat Aydemir anayasanın öngördüğü bazı reformların gerçekleştirilmediği iddiasıyla ikinci bir darbe girişiminde bulundu, fakat başarılı olamadı. Yapılan yargılama sonucu idama mahkûm edildi.

1950 : 27 yıllık Cumhuriyet Halk Partisi iktidarı son buldu. Demokrat Parti yüzde 53 oyla tek başına iktidara geldi. Türkiye'de tek parti dönemi sona erdi.

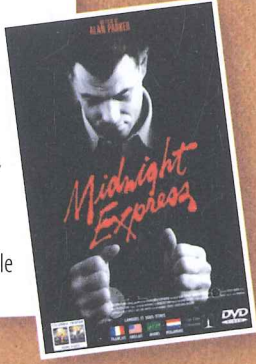

1971: THKP-C üyesi dört kişi İsrail'in İstanbul Başkonsolosu Ephraim Elrom'u kaçırdı. Cezaevlerindeki bütün arkadaşlarının serbest bırakılmasını isteyen eylemciler, isteklerinin yerine getirilmemesi üzerine başkonsolosu öldürdü.

bu ay

1978: 1978: Esrar kaçaklığından dolayı tutuklu bulunduğu İmralı Cezaevi'nden kaçan ABD'li Billy Hayes'in yazdığı roman, 'Geceyarısı Ekspresi' adıyla sinemaya aktarıldı. Türkiye, imajını yaraladığı gerekçesiyle filmi protesto etti.

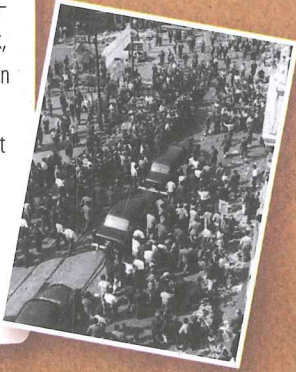
2007: Ankara Ulus'taki Anafartalar Çarşısı'nda bombalı saldırı gerçekleşti. Olayda 9 kişi hayatını kaybetti.

2007: İzmir Kordon'da denizden ve karadan katılımla 'Cumhuriyet Mitingi' düzenlendi.

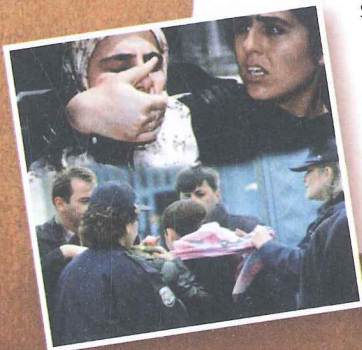
1980: MHP Genel Başkan Yardımcısı Gün Sazak, bir seyahat dönüşü, evinin önünde çapraz ateşe tutularak öldürüldü. Suikast sonrasında Çorum'da 57 kişinin ölümüyle sonuçlanan hadiseler, tarihe 'Çorum Olayları' olarak geçti.

1993: Bingöl-Elazığ karayolunda pusu kuran PKK militanları, dağıtımçı çıkan 33 silahsız ve korumasız askeri kurşuna dizdi.

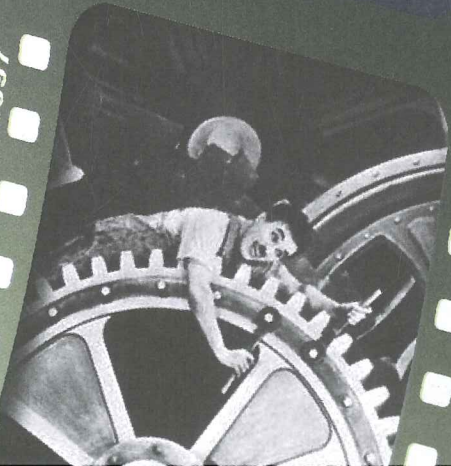
1999: Danıştay Sekizinci Dairesi, başı açık görev yapmayı kabul etmeyen başörtülü memurların, uyarı cezası verilmeden işten çıkarılmasına karar verdi. Ülke genelinde çok sayıda başörtülü memur görevinden atıldı. Aslında yeni bir süreç başlamamıştı. 28 Şubat post-modern darbe sürecinin neticelerinden biri olarak ortaya çıkan, görünür 'icraat'lardan yalnızca biriydi bu durum. Sakalın ve saçın hür türlü imajının meşru sayılmasına rağmen, fakülte kapılarında 'çember sakal' avının yapıldığı, içeride ise başörtülülere ikna seanslarının uygulandığı bir ortamda, kamuda çalışanlara da sıra gelecekti elbette. Zira resmi törenlere katılmaları, protokolde oturmaları veya seçilmeleri sisteme uygun görülmeyen 'başörtülüler', kamusal alanda da çalışamazdı. Uyarı ve kinama cezaları vermek, tatmin edici olmamış olmalıydı ki, yüksek mahkemelerden üst üste kararlar yağmaya başladı. Okul koridorlarında başörtülü öğretmen avlamaya çalışan resmi müfettişler, kartel medyanın arayıp da bulamadığı haber malzemelerini teşkil ediyordu. Kullandıkları cümlelerin yarısından fazlasını demokrasi ve çağdaşlık edebiyatı üzerine kuran siyasetçi ve aydınlar, seçimle gelen başörtülü milletvekiline 'haddini bildirme' gösterisinde, hep birlikte tempo tutuyorlardı. Yargı yorumları hayal dünyamızın sınırlarını genişletiyor, başını örten memurun, sandaletle işe gelen memurla aynı suçlu işlediğine kanaat getiriliyordu. Görevi gereği ameliyat bonesi takan hemşireler, aslında başörtülü oldukları ve boneyi de bu sebeple taktıkları suçlamasıyla hâkime ifade veriyorlardı. Neticede suçlunun suçu açıklandı. Daha önce terör eylemlerinde bulunmuş kişilerin cezalandırıldığı "ideolojik ve siyasi amaçlarla kurumların huzur, sükûn ve çalışma düzenini bozdukları" suçlamasıyla yargılamalar yapıldı. Binlerce başörtülü memur, hem görevlerinden hem de memuriyetten atıldı. Sınırlarını kimi çizdiği bir türlü belirlenemeyen 'kamusal alan' başörtüsüne ve başörtülülere kapatıldı. Başörtülülere iki seçenek bırakıldı; seçim zamanı seçmek ve memleketi asker yetiştirmek.

Antilop dođeri
Hakikati sipakli sipakli sipakli...
Klinye
Nijer?

AWARD
Montreal Film Festival • Newport Film Festival • Singapore
"One Of The Year's
Genuine Crowd Pleasers!"
- Chicago Tribune
"★★★★!"
- New York Post
CHILDREN
OF HEAVEN
The Finest Adventure!

Rilke
Tanrı'dan Öyküler
Türkçesi: Akınur Şenel

PRODUCTION	1
SCENE	17
DIRECTOR	3

www.alintilardefteri.net

Genç bir ekip, kitaplarının sayfa aralarında hapsolmuş altı çizili sözlere daha fazla zulmetmemek adına, seçkilerini bir internet sitesinde paylaşma kararı aldı ve ortaya www.alintilardefteri.net 'i çıkardılar.

Referansını İbrahim Suresi'nin 24-25. ayetinden alan Defter talebeleri "Hakikati süreli süresiz yayın!" sloganıyla yola çıkmış bir grup hakikat yolcusu.

Sitede hangi sözler mi var?

İçinde güzellik, incelik, derinlik, estetik, sanat ve hepsinden önemlisi "hakikat" barındıran her türlü söz!

Ali Ural'dan Ahmet Altan'a, Ferit Edgü'den Ali Şeriatî'ye, Marx'tan Halil Cibran'a, Can Dündar'dan Mihail Nuayme'ye,

Yahya Kemal'den Sagopa Kajmer'e, Ali Bulaç'tan, Andrei Tarkowski'ye ve Gandhi'den, Hakan Albayrak'a uzanan bir dizi düşünce kalesi, bir dizi kınına sığmayan kalem, bir dizi muhteşem söz işte!

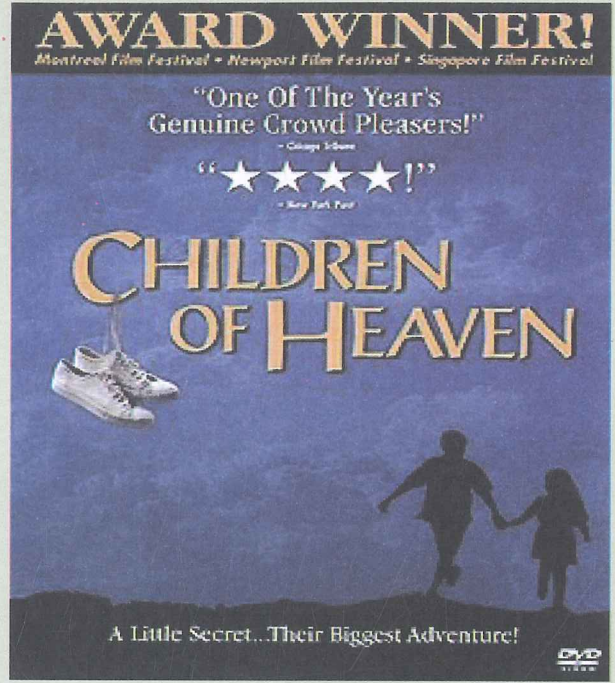
Siteye giriyorsunuz;

Sizi kimi zaman "sinemaya ilişkin bir bakış", kimi zaman "erdemliliği dair bir vecize", kimi zaman "hayatın fani ölümün ani olduğunu imleyen bir parça edebi güzelleme", kimi zamansa "iki dilim şiiir" karşılıyor. Hepsinde bir parça "doğru"ya işaret etme çabası var.

Ben de harika alıntılar yaparım diyorsanız, sitedeki "alıntılar" kısmına tıklamanız yeterli oluyor.

Unutmadan söyleyelim, duyumlara göre Alıntılar Defteri'nin ayraçları kitapçılarda yerlerini almış ve okuyan, hatta üstüne alıntılan talebelerin kitap aralarına sokulmayı dört gözle bekliyormuş. Ayraç koleksiyoncuları için de nadide parçalar olacakları kesin.

CENNETİN ÇOCUKLARI/Orijinal Adı: Children of Heaven/Yönetmen: Mecid Mecidi/Yapım:1997/Süre: 1Saat,29 dk.

Amerikan filmlerinin içimize işlediği bir nesiliz hepimiz. Romantik komedilerle duyguları şekillenen, CIA, FBI ve karanlık güçlerinin etrafımızda cirit attığının paranoyasını yaşayan ve dünyanın bundan ibaret olduğuna dair inancımızın artık kökleşmeye başladığı bir çağın çocuklarıyız.

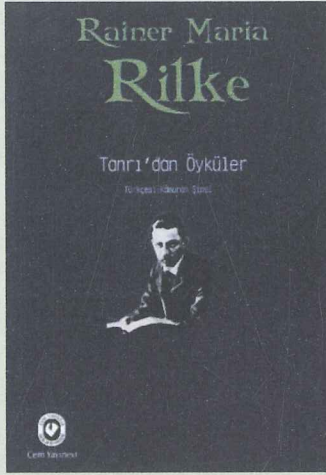
Sinemanın geniş yelpazesini ve önümüzde açılan ufku en güzel görebileceğimiz yapımlardan birisi: İran sinemasından "Cennetin Çocukları".

Bir aksiyon filmi izlemiyoruz, birkaç dakika içerisinde takip etmekte zorlandığımız olaylar yaşamıyoruz bu filmde ama insanın ve duygularının en saf halini, en insan halini görebiliyoruz.

Film maddi sıkıntı içerisinde olan üç çocuklu bir ailenin yaşamlarından küçük bir kesiti konu alıyor. Ailenin en büyük çocuğu olan Ali babasıyla birlikte ailenin sorumluluğunu taşımaya çalışan, yaşına göre çok olgun bir çocuktur. Her şey kız kardeşinin ayakkabısını tamirden getirirken kaybetmesiyle başlar. Babalarının ikinci bir ayakkabı alacak parası yoktur ve iki kardeş okula giderken dönüşümlü giymeye başlarlar ayakkabılarını. Bunu ailelerinden ve öğretmenlerinden gizlemeleri gerekiyordu. Ayakkabıları vaktinde birbirlerine teslim etmek için bütün yolu nefes nefese koşarak geçiren bu iki kardeş, zaman zaman ağlayarak ama her şeye rağmen ailelerine bunu belli etmeyerek geçirirler günlerini. Ta ki bir gün Ali üçüncüye yeni bir spor ayakkabının hediye edileceği ilkokullar arası bir koşu yarışmasının haberini alana dek...

Aslında bir ayakkabı hikâyesi olarak devam eden bu güzel filmi izlerken en çok yaşayacağınız şeyin kendi yaşamınızla ilgili hesaplaşmalar olacağını söylemeliyiz. On yaşındaki bir çocuğun inşa ettiği sağlam karakterin ve olgunluğun, aynı zamanda sahip oldukları zor şartlara rağmen birbirlerine bunca tutunmuş bir ailenin ayakta duruşuna gözlemlenizle şahit olacaksınız. Batının romantizmine bağımlı yaşayan kalplerimiz ve Amerikan "zekâsına" yetişmeye çalışan sinir hücrelerimiz dinlendi bu filmi izleyince. Şifa niyetine tavsiye ederiz.

TANRI'DAN ÖYKÜLER/Rainer Maria Rilke/ Cem Yayınevi (Türkçesi: Kamuran Şipal)

Kimilerinin dahi bir şair kabul ettiği Rainer Maria Rilke, "Tanrı'dan Öyküler" kitabıyla farklı ama bir o kadar da tanıdık yüzüyle karşımıza çıkıyor. Türk edebiyatına âğdalı vesoyut diline alışmış olanlar bu kitabı önce benimsemekte zorlanacaklar şüphesiz ama Rilke, Alman olarak değil saf ve katıksız insan gözüyle baktığı o pencereye öyle güzel bir şekilde davet ediyor ki bizi ister istemez bu doyumsuz

manzaraya hayranlıkla bakarken buluyoruz kendimizi.

Tanrı'dan Öyküler aynı karakter/yazarın dilinden anlatılan 14 farklı öyküden oluşuyor. Öykülerin hepsinin bir şekilde Tanrı'yla ilişkilendirilmesi, ilişkisinin olmadığını düşündüklerinizin de mutlaka manevi olarak O'na bağlanması söz konusu kitapta.

Karakterin günlük hayatının içine ani bir dalış yapıp çok yumuşak bir geçişle Tanrı'nın insanı ve yeryüzünü yaratışını okumaya başlıyoruz. Öyküler devam ettikçe Tanrı'dan biraz daha uzaklaşıyor, insana ve ölüme geliyoruz yavaşça. Tanrı'dan uzaklaştığını sanan okuyucular aslında bir süre sonra O'nun varlığını daha da içlerinde hissettiklerini görüyorlar hayretle.

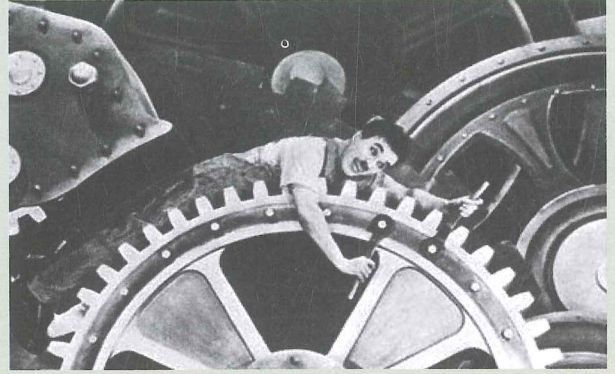
Katıksız Hıristiyan inancına da ters bir şekilde cesur betimlemeler yaptığına şahit oluyoruz yazarın. İnsanlara sürekli öyküler anlatan karakterimize korkuyla bakanları, dinlemekten çekinenleri görüyoruz önce ama yazar onları en hassas noktalarından sıkıca kavlıyor ve öykülerin içinde kayboluyorlar. Tanrı'nın yeryüzündeki yansımaları yazarımıza göre sandığımızdan çok daha az girift ve daha sanatsal, Hıristiyanlar'ın tasavvur ettiklerinden çok daha beşeri ve kusurlu. İnançımızla olan tüm farklılıklara rağmen yazar, bizi Tanrı'yla

olan rahat iletişimiyle ortak bir zemine sürüklüyor. Bunu pek çok öyküsünü dikkatle dinleyen dostu Ewald ile olan bir konuşmasından çok rahat bir şekilde gözlemleyebiliriz:

"Kötürüm dostum gözlerini kaldırdı. Bakışlarını akşam bulutlarının kendileriyle alıp gökyüzüne götürmesine ses çıkarmadı. 'Tanrı orada mı?' diye sordu. Sustum. Sonra dostuma doğru eğildim. 'Ewald, peki bizler burada mıyız?' diye karşılık verdim. Ve içtenlikle birbirimizin elini tuttuk."

20. Yüzyıl öykülerinden seçkin bir örnek okumak isteyenler için tavsiye edilesi bir kitap Tanrı'dan öyküler fakat ufak kafa karışıkları ve sorgulamalar yaşama ihtimalini de unutmadan.

Modern Zamanlar/Orijinal adı Modern Times/Senaryo, Yönetmen: Charles Chaplin/ Yapım:1936, ABD-Süre: 1 saat, 27 dakika

Charles Chaplin'in senaristi, yapımcısı, yönetmeni olduğu ve aynı zamanda müziklerini bestelediği film "Şarlo" karakterinin büyük buhranı idrakini anlatıyor. Filmlerinde sisteme getirmiş olduğu eleştiriler yüzünden komünist propagandası yapmakla suçlanan Chaplin, bu filmde de aynı ithama uğramış ve film ABD, Almanya ve İtalya'da başarılı olamamış ancak gösterildiği diğer ülkelerde büyük başarılar imza atmıştır. Modern düşüncenin makine-insan algısına yönelik ince ve yer yer sert eleştirilerin Şarlo karakterinin sakarlıklarıyla buluşmasıyla mizahi bir dilin hâkim olduğu filmde Chaplin, diğer başrol oyuncusu Paulette Goddard'ın canlandırdığı yetim kızın dramıyla da büyük iktisadi buhranın toplumda açtığı derin yaralara dikkati çekiyor. Sinemada sesin 10 yıldır kullanıldığı bir dönemde sessiz filmin anlatımının daha etkili olduğunu düşünen Chaplin, birkaç diyalogun dışında filmi sessiz çekmiştir. Filmde iyi bir hayatı düşleyen yetim kız ve Şarlo'nun tüm denemeleri başarısız olur. Yol kenarında umudunu kaybetmiş yetim kız "bunca zahmete değer mi?" der, yılgınlıkla. Bunun üzerine Şarlo, ekonomik buhranın acılarını çeken insanlara meşhur repliğiyle mesajını aktarır: "Gülümse umudunu kaybetme başaracağız". Ve ikili yeniden mücadele için umuda doğru yürürler.

Hilmin Sahibi Allah'a Kul Olmak

Abdülvahid Sipahioğlu

İslam'ın müminler arasında tesis etmiş olduğu sosyal hayatın işleyişindeki yeri itibarıyla hilmin hayati önemini vurgulamakla başlayalım. En basit anlamıyla yumuşak huyluluk demek olan hilm, esasen; kendisine karşı hata işleyene gücü yetmesine rağmen ceza vermeyen çünkü o an mevcut hatanın cezasının verilmemesinin veya ertelenmesinin olması gereken olduğunu, mevcut hatanın kesin olarak cezalandırılıp cezalandırılmaması gerektiğini fikheden ve nefsinin fikhettiği hükmü uygulamada mağlup edebilen müminin özelliğidir. Fıtratında hataya meyyallık olan adem oğlunun imtihanı hem kendisinin hataları hem de başkalarının hataları iledir çoğunlukla.

Bir huzur toplumu olan İslam toplumunda hilm sahibi bireyin bu önleyici özelliği incir çekirdeğini doldursun doldurmasın bir insanın diğer bir insana zarar verme hakkına sahip olmasını asla sağlamayacak meseleler yüzünden toplumun gerilmesini önler. Pişmanlığı cehaletinde pişkinliğe dönüşen cahil insanın çok basit meseleler yüzünden bugün bir insanı katletmekten çekinmediği hadiselerle şahit olan bizler dini, hayatından atmış bir cemiyetin nasıl bir buhrana düştüğüne de şahidiz, bununla beraber.

Günümüzün modernist düşüncesi ve onun eyleme geçme noktasında yegâne dayanağı olan kapitalizmin etkisi altında yoğun tempolu süreçleri yaşıyoruz. Gündelik hayatımızı hangi uğraşlar işgal ediyorsa etsin; ister öğrenci olalım, ister işçi isterse de memur; tempo daima yüksektir. Bu yüksek tempo içerisinde kalabalıklar halinde gezen insanların mümkün merteye yüzlerini, selamlarını, gülümsemelerini birbirlerinden esirgediklerini onlardan birkaç metre uzakta durup kalabalığa biraz nazar ederek fark etmeniz mümkün. Bazen akıp giden kalabalığın içinde insanların bir yerde yavaşlayıp aynı yöne inceleyici bakışlar fırlatıp sonra yürümeye devam ettiklerini görürsünüz. Çoğunlukla bakışlarının muhatabı bir kavga veya bir tartışmadır. Tartışmanın tarafı veya ona aşağı yukarı maydanoz olmaktan başka bir şey yapmayan biri değilse olaya müdahil olan birini bulamazsınız. Genellikle dışını geçiremeyen tarafın yiğitliği elden bırakmadan ufak ufak geri çekilmesi ile akışın yine her zamanki sakinliğine dönmesi vaki sonuçtur.

İnsanların sokakta, okulda, işyerinde birbirine alabildiğine taham-

mülsüz bir halde hayatlarını idame ettirdikleri bir cemiyetin; yukarıda bahsini ettiğimiz duyarsız insan unsurundan oluştuğu muhakkaktır. Şimdi bu halin müsebbibi olarak yoğun iş veya okul temposunu bahane göstermek insanların kendilerine ettikleri bir zulümdür. Ya da gerçekten sistemin çarkları haline getirilmiş insanlara yapılan bir zulümden bahsediyoruz.

Kuran ve sünnetin ortaya koyduğu mümin şahsiyet modelinin bir bütün olarak hayata

geçirilmesi ile ancak insanlar kendilerini bu zulümden veya böylece zulmetmekten kurtaracaklardır. Bu şahsiyetin sahibi olduğu hilmî hayatın içinde yaşadığınız zaman gücünün yettiğine ceza vermek için "yasal" olarak haklı durumda olacağı bir hata yapmasını bir fırsat gibi bekleyen insanlarla karşılaşsınız. Ceza vermeyi yiğitlik zanneden ama ceza verebilmenin sorumluluğuna yanaşmayan; sa-

dece o an canının yandığına kanaat getirip nefsinin hevasına uyan ve kendisine yapılmış olduğunu düşündüğü suçun asla karşılığı olmayacak cezayı mübah sayan bir insan tipini ortaya çıkarırsınız. Meseleyi zihninizde biraz daha aydınlatmak için her hangi bir göz gezdirmeniz yeterli.

gazetenin üçüncü sayfasına

Sonuç olarak el-Halim olan Allah'ın kullarına ceza vermekte teenni göstermesi (ağırdan alması), onlara suçlarına rağmen el-Ğani ismiyle muamele etmesi ve onlara istiğfar etmeleri ve tuttukları yoldan dönmeleri için bir fırsat olarak el-Ğafur ismiyle muamele ettiğini unutmamalıyız. İfk hadisesinden sonra kızına iftira atanların başında gelen akrabasına yardım etmeyi kesen Hz. Ebu Bekir'e Cenab-ı Hakk'ın uyarısı açıktır. O halde el-Halim'in kulları olarak bizler O'na gerektiği gibi kul olmanın peşine düşerken hilmî de unutmamalıyız. Tahammülde saklı hilmî bir iyilik olarak tavsiye edenlerden olalım.

"... unutmayın ki Allah aklınızdan geçenleri bilir. Bu nedenle O'na karşı sorumluluğunuzun bilincinde olun; ve bilin ki Allah gafurdur, halimdir." Bakara 235

Sercan Karadoğan

Eyvah! Bilinç Altımızda Biri Var - 2

11a

12a

13a

Sinema nedir? Sinema sadece eğlenmek için kullanılan, boş vakitlerimizi doldurmaya yarayan bir araç mıdır sadece? Acaba bu kadar saf ve temiz gözlerle mi bakılmalıdır sinemaya? Çünkü bir anda milyonlarca insana ulaşabilen ve etkileyebilen bir araçtan söz ediyoruz. Günümüzde artık sinemaların evlerimize taşınmasıyla, kendi ev-sinemalarımızı oluşturduğumuz şu zaman diliminde bunun önemi bir kat daha artıyor. Çünkü sinema görsel medyanın en etkili silahlarından biridir.

Geçen ay 25. Kare ve bilinçaltına gönderilen mesajları gündemimize almıştık. Konuya kısa bir giriş yaptığımızda bile insanın hiç de hoşuna gitmeyen şeylerle karşılaşmıştık. Çünkü bu sadece

buz dağının görünen kısmıydı. Şimdi konuyu daha ayrıntılı olarak incelemeye çalışacağız.

Her hafta vizyona onlarca filmin girdiği bir zaman dilimini yaşıyoruz. Birçoğunun gişede pek bir başarı elde edemeyen bu filmlere, bu kadar paranın ve zamanın harcanmasının nedeni nedir peki diye düşünmeden edemiyor insan. Cevabı basit aslında. Sinema artık sadece sinema değil. Öncesine ve sonrasına onlarca reklamın ve mesajın yerleştirildiği bir sektöre dönüşmüş durumda. Her gün binlerce yeni ürünün ve yine binlerce yeni modelin üretildiği dünyamızda reklamcılar ürünlerini piyasaya sokabilmek için birçok değişik strateji geliştirmektedirler. **Ancak bugün aynı kategorilerde birbirine benzeyen o kadar çok**

mar-
ka ortaya çıktı ki, artık bir ürünün tüketicinin kafasında birinci tercih olabilmesi için, klasik düz reklamlar yeterli gelmemektedir. İşte bu noktada başta Amerika Birleşik Devletleri'ndeki reklam firmaları olmak üzere, dünyanın önde gelen reklamcılarını ürünlerinin tanıtımında sadece

bilinç düzeyine seslenen düz reklamlardan çok, insanın bilinçaltına seslenen gizli mesajlı reklamlar yapmaya başladılar. Film ve dizilerin içine yerleştirilen reklamların en önemli özelliği, ulaştığı kesimin büyüklüğüdür. Bu stratejilerin ana amacı öncelikle ürünlerinin tüketicinin gözleri önüne çıkmasıdır. Günümüzde bunu gerçekleştirmenin en hızlı yolu ise televizyon ve sinemadır. Bu nedenle firmalar uzun yıllardır televizyon şovları ile reklamları birleştirmeye çalışıyorlar. Bir Hollywood filmi, daha televizyonlarda gösterilmeye başlanmadan önce yüz milyonlarca insana ulaşmış oluyor. Bu denli yoğun bir biçimde halkı televizyon karşısına çekmeyi başaran dizi ve filmleri bir **ürün sergileme standı olarak gören reklamcılar da,**

her fırsatta gerek gizli gerekse açık reklamlarla ürünlerini sergilemektedirler.

Büyük sigara firmaları, kola şirketleri, araba üreticileri, dünya çapında yaygın markaların en çok kullandığı reklam türleri bilinçaltı reklamlarıdır. Özellikle cinsellik ve çıplaklığın alabildiğine kullanıldığı bu reklamlar çok yaygın. Örnek olarak Camel'in Smooth Karakter adlı tiplerinde, cola'nın feel the curves reklamlarında cinsellik tema olarak bilinçaltına kazınıyor.

Çizgi filmler... Çocuklarımızın ve hatta bizim izlediğimiz çizgi filmlerde bu saldırılardan nasibini fazlasıyla almış durumda. Kurtarıcı (Rescuer) adlı çizgi filmde bir anda parlayıp sönen müstehcen görüntüler yansıtılmıştır. Aladdin çizgi filminde ise, 'evet gençler soyunun' (good teenagers take of clothes) sesi hipnotik bir tonda gizli olarak tekrarlanmaktadır. Aslan Kral (The Lion King) adlı meşhur çizgi filmde, yıldızlarla gökyüzüne 'sex' kelimesi yazılmıştır. Jessica Rabbit (Who Framed Roger Rabbit) çizgi filminde filmin kahramanı Jessica'nın müstehcen bir durumda olduğu görülüyor. Küçük Denizkızı (The Little Mermaid) çizgi filminin kapağında, uygun olmayan görüntüler resmediliyor. Tabi bunlar sadece tespit edilebilenler. Ya tespit edemediklerimiz?

Peki, herhangi bir yasal kısıtlamanın olmadığı, önleyici bir girişiminin yapılmadığı Türkiye'de, bizim üzerimize düşen nedir? Pervasızca bombardımana tutulan ve kirletilen zihinlerimizi korumak için, temizlemek için neler yapılabilir? Çocuklarımızın bile bundan nasibini aldığı, bizleri tüketen robotlar haline dönüştüren bu ahlaksız sisteme karşı duruşumuz nasıl olacak? Bunlara ileriki yazılarda cevap aramaya çalışacağız. Son söz olarak şu duayı hatırlayalım:

Nûh, şöyle dedi; "Ey Rabbim! Kâfirlerden hiç kimseyi yeryüzünde bırakma!

Çünkü sen onları bırakırsan, kullarını saptırırlar; sadece ahlâksız ve kâfir kimseler yetiştirirler."(Nuh /26-27)

diyar, İstanbul diyar

Furkan Aktan

saklı bahçem
beykoz

“Bazı kentlerin tarihini yazmak, onları anlatmak zordur.” derler. Hakikaten de öyleymiş. Bir de böyle eşsiz bir İstanbul köyünün sınırları içerisinde, bu kadar güzelliği bir arada görünce insanın içini karmaşık duygular sarıyor. Bir yandan, bu tür buram buram tarih kokan meskenlere sahip olduğumuzu gördüğümde mutlu oluyorum. Öte yandan, bu toprakların insanları olarak henüz onlara hak ettikleri değeri veremediğimizi gördüğümde ise içimde yer alan mutluluk, yerini hüznü bırakıyor.

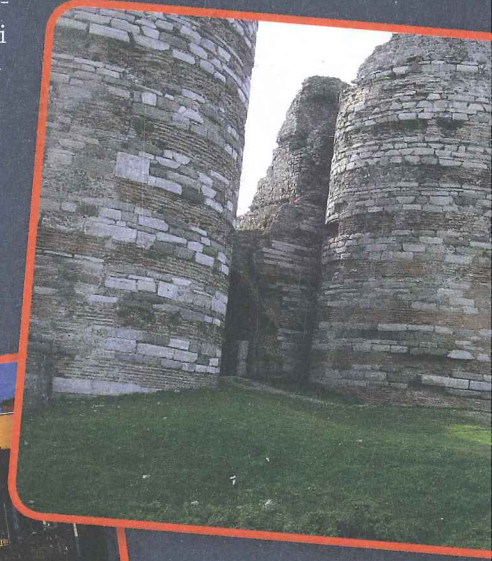
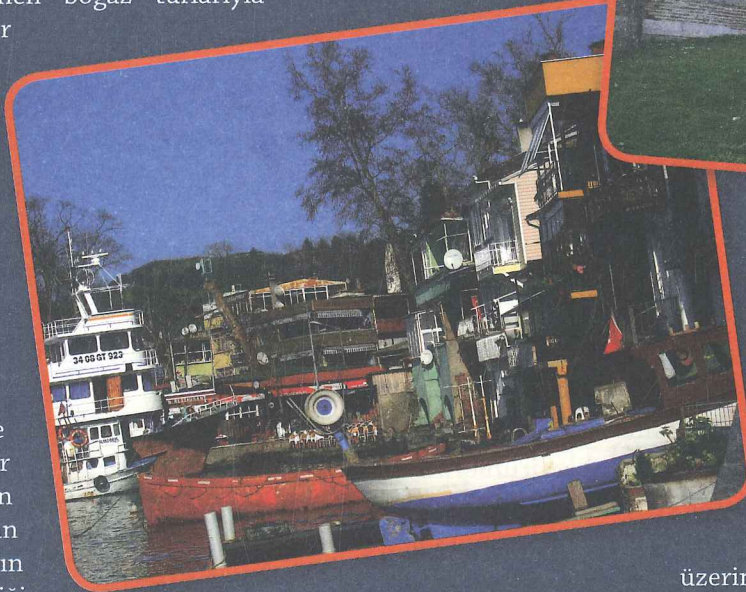
Yolculuğumuza, Karadeniz ile buluşmadan önce Boğaz’daki son durağımız olan Anadolu Kavağı’ndan başlıyoruz. Buraya ulaşımın zor olduğu söylenemez. Beykoz ile Anadolu Kavağı arasında 10 km. mesafe var. Arabayla kolaylıkla gidilebilir. Avrupa yakasından düzenlenen boğaz turlarıyla ulaşım da seçenekler

arasında bulunuyor. Semt, ‘Kavak’ adını sahildeki incir ağaçlarından almış. Anadolu Kavağı, inciri ve çeşmeleriyle ünlüymüş bir zamanlar. Diğer incirlerden daha lezzetli ve pahalı olan kavak inciri de adını, büyük bir ihtimalle bu semtten almış. Bir zamanlar gemilerin Karadeniz’e açılmadan önce sığınıp havanın durulmasını beklediği bir liman kasabasıyken,

bugün ‘restoranlar semti’ olarak anılıyor Anadolu Kavağı. Farklı fiyat aralıklarında balık yiyebileceğiniz sayısız lokanta var. Dilerseniz ayaküstü balık ekmek veya midye tava da yiyebilirsiniz. Anadolu Kavağı, çeşmeleriyle ünlü. İskele Meydanı’nda göreceğiniz Evriye Hatun Çeşmesi 1785-1786 yıllarında yapılmış. Dikdörtgen prizma şeklindeki,

mermer Fatma Hatun Çeşmesi ise şu anda bir balık lokantasına masa olmuş durumda. Kavağın merkezinden yaklaşık 200 metrelik bir tırmanışla Yoros Kalesi’ne ulaşabilirsiniz. İskeleden iki farklı yol olduğunu ve birinin olduğunu, ne yazık ki çoğu kişi uzun yolu kullandıktan sonra öğrenmektedir. Bu nedenle kestirme olduğunu düşündüğünüz yolu tercih etmemenizi tav-

kestirme

siye ederim. Tabelalarda Yoros Kalesi, Ceneviz Kalesi olarak geçiyor, ancak bu konuda değişik yorumlar da yapılmıyor değil. Girişte bulunan kulelerin

üzerinde kolaylıkla göre-

bileceğiniz Yunanca yazılar ve Ortodoks haçı, yapının Bizans dönemine ait olduğu ihtimalini kuvvetlendiriyor. 1305’te Türkler’in hâkimiyetine giren kale, 1348 tarihinde Karadeniz ticaret yolunu kontrol altına almak isteyen Cenevizliler’in eline geçmiş. Cenevizliler’in hâkimiyeti, 1391’de Türkler’in kaleyi tekrar fethetmesiyle son bulmuş. Yoros Kalesi’nden Boğaz’ın Karadeniz girişini ve

kıvrılarak ilerleyişini seyrederken etkilenmemek mümkün değil. Bulduğunuz yerin tarih boyunca, hatta günümüzde bile dünya coğrafyasının en stratejik noktalarından biri olduğunu düşündüğümüz zaman, manzara daha da büyüleyici bir hal alıyor. Buradan da Poyrazköy ve Anadolu Feneri'ne gidilerek manzara iyice Karadeniz ile bütünleştirilebilir.

Ormanlar içinde bir ilçe Beykoz. İster denizden gidin, ister karadan, ilçeye ulaştığımızda bir başka atmosfer karşılar sizi. İstanbul'un trafiğinden ve kalabalığından uzak, dev ağaçların ve harikulade yeşilin içinde bulursunuz kendinizi. Beykoz'un bir diğer akıl almaz güzelliği de Beykoz Korusu'dur. Koru, ilçenin merkezinde yerini almış vaziyettir. Sahilden başlayarak Riva'ya kadar uzanıyor. Osmanlı'nın meşhur vezirlerinden Abraham Paşa'nın mülkiyetinde av partilerinin düzenlendiği bir mekan imiş. Boğaza nazır bu koruluk, Fransız bahçe mimarları tarafından düzenlenmiş ve aynı dönemde koruluğun içerisinde köşkler, kuş evleri, ha-

ve tavşanların özgürce dolaştığı, piknik, dinlenme, eğlence ve spor gibi aktivitelerinin rahatça yapılabildiği bu asude yeşil alan; özellikle yaz mevsiminin arifesini yaşadığımız şu günlerde sizleri bekliyor. Haberinizi olsun. Beykoz merkezde yer alan, Türk yapı sanatının şaheserlerinden, Türk sanat tarihinin önemli duraklarından olan Beykoz Hamamı ve On Çeşmeler' i de ziyaret etmenizi şiddetle tavsiye ederim.

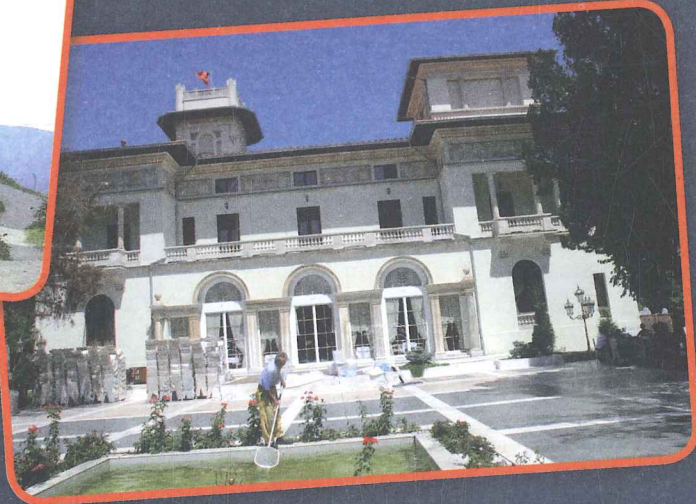
Çubuklu'da yer alan, Osmanlı'nın şaheserlerinden Hıdiv Kasrı görülmeye değer. Osmanlı zamanında Mısır valisine 'Hıdiv' deniyormuş. Bu kasrın ilk sahibi de genç yaşta Mısır valisi olması hasebiyle ünlenen Abbas Hilmi Paşa imiş. Kasra adını veren 'Hıdiv' sıfatı Hilmi Paşa'dan yadigâr. Kasrı yaptıran Abbas Hilmi Paşa, kasrın bir benzerini de Mısır'da Nil Nehri kıyısında yaptırmış. Yani bu kasrın bir ikizi var. Aynı zamanda ciğerlerinize bayram ettiren Çubuklu Korusu'ndaki çoğu ağacı Hilmi Paşa kendi elleriyle dikmiş. Oldukça güvenli olan koruda, sabah yürüyüşlerinize sincaplar eşlik edebilir. Kasrın içindeki

pirinç kapı, İstanbul'daki ilk asansörün kapısı. Hilmi Paşa'nın hasta annesi için yaptırdığı asansör eskiden buharla çalışıyormuş, şimdi elektriğin nimetlerinden faydalansa da orijinalliğini koruyor. İstanbul'un en eşsiz manzarasına hakim kulesine çıkmak hayli zor. Bu manzarayı sadece; fotoğraf çektirmeye meraklı gelinlere ve damatlara sunuyorlar. Ancak dudak uçuklatacak manzara, çalışanlara yaratıcı bahaneler uydurmanıza ve dil dökmenize değer. Kasır en büyük puanı içinde bulunduğu Çubuklu Korusu'ndan alıyor. Hıdiv Kasrı; Çubuklu Korusu'nun bizlere sergilediği yeşilin her tonu ile boğazın o eşsiz mavisinin bulunduğu yerde bekliyor misafirlerini. İşletmesi Beltur'a ait olan kasrın içinde ve ön kısmında restoran, çay bahçesi bulunmaktadır. Ayrıca

postmodern dünyanın yeni senaryosu; açık büfe kahvaltı veya açık büfe öğle yemeğini de kasır havası içerisinde uygun fiyatlarla hafta sonu tercih edebilirsiniz. Dilerseniz yolculuğumuzu burada tamamlayalım. Çünkü bu kadar doğa, manzara ve tarih üçlüsünün bir arada bulunduğu mekânlara bün-yemizin daha fazla dayanabileceğini sanmıyorum.

Bu yerlerin her birinde ayrı bir hayat ve ayrı bir dünya var. Her hatıra her hatırlandığında bana hep heyecan verir sanki taze yaşanmışcasına.

"Seyahat ediniz ki, sıhhat bulasınız."

vuzlar tiyatrolar yaptırılmıştır. Koruluğa, o zamana kadar Osmanlı Başkenti İstanbul'da yetiştirilmeyen çeşitli bitkiler ve ağaçlar getirtilip diktirilmiştir. Beykoz'da, Boğaz'a hakim bir bölgede bulunan bu koru, 150 dönümlük alanıyla enfes bir mesire yerine sahip olmakla beraber; Boğaziçi korularının en büyüklerindedir. Günümüzde Koru içinde iki büyük mağara, beş havuz, bir saray kalıntısı vardır. Koruya hayat veren çalışmayı ise Büyükşehir Belediyesi, saray kalıntısını küçük bir operasyonla sosyal tesise çevirmekle yapmış. THY ile beraber bu tesiste de kendizi star gibi hissedebileceğinize emin olabilirsiniz. İçinde sincapların

KAN VE GÖZYAŞLARI ÜZÜ

FİLİSTİN DAVASINA “FİLİSTİNLİ” ÇÖZÜM ARAYIŞLARI (1967-2006)

Yazının bu bölümünde Haziran 1967 Savaşı sonrası Filistin Kurtuluş örgütlerine ve Ortadoğu topraklarındaki Filistin'i etkileyen siyasal olaylara değinilecektir.

1967 Savaşı'ndaki müthiş bozgunun ardından Filistin topraklarında, Arap devletlerinin başarılı olamaması üzerine Filistinli bir çözüm aranmaya başlandı. Haziran Savaşı direniş gruplarının önemini artırmıştı. Bu siyasal koşullar altında Yaser Arafat liderliğindeki Filistin Kurtuluş Örgütü(FKÖ) El-Fetih'in çizgisinden gelen Filistin milliyetçiliğini ortaya koymuş, hem de BM'nin İsrail lehine olan maddelerini reddetmesiyle büyük bir destek yakalamıştı. Ancak FKÖ'nün 1974 senesinde Gazze ve Batı Şeria'yı içeren Filistin Devleti ile beraber iki devletli çözümü kabul etmesi bu örgütün Filistinli bir çözüm olmadığını gösteriyordu. Tüm bunlara rağmen aynı yıl Filistin'in uluslararası arenada tek temsilcisi Yaser Arafat idi ve Arafat aynı yılda Birleşmiş Milletlere FKÖ'nün gözlemci olarak katılmasını sağlamıştı. Filistin Kurtuluşu Halk Cephesi(FKHC) örgütü ise bu yıllarda Ürdün topraklarını istediği gibi kullanıyordu. 1970 yılında kaçırıldığı uçakları Ürdün'e indirmesi ve açıkça kraldan bağımsız hareket etmeleri üzerine Kral Hüseyin tarihe Kara Eylül olarak geçecek askeri operasyonları başlatmış ve binlerce Filistinlinin ölümüne, Ürdün'e mevzilenmiş FKÖ'nün de Lübnan'a kaçmasına sebep olmuştu.

1970'li yılların başlarında ABD İsrail'e olan yardımlarını arttırıyor, Nasır'ın yerine geçen Enver Sedat ise İsrail ordusunun düşünülmediği kadar güçlü olmadığını göstermek için planlar yapıyordu. Ekim 1973'te Mısır orduları Süveyş Kanalı'ndaki İsrail mevzilerini ele geçirdikten sonra Sina'da biraz ilerleyip İsrail'in ateşkes çağrısını beklemek üzere mevzilendiler. Suriye orduları ise Golan Tepeleri'ndeki İsrail mevzilerini kuşatmaya aldı. Ancak İsrail önce Suriye'yi saf dışı bırakıp daha sonra da Şaron'un ordusu Mısır ordularını dağıtıp Kanal'ın batı yakasına çıkınca savaşı sonlandırdı. Böylece Sina'da ilerlemesi durumunda zafer kazanabilecek olan Mısır orduları Sedat'ın sınırlı hedeflerine ulaşmasını sağlayamadı. Savaş sırasında ve ertesinde petrol borularını kısan Arap devletleri Batı Avrupa'nın ve Japonya'nın ilgisinin bu yöne çekilmesine ve Arap davasına bakışlarının değişmesine sebep oldu. İsrail'le girişmiş olduğu bu savaştan da mağlup çıkan Sedat yönetimindeki Mısır İsrail'le barış zemini aramaya başladı. Aradaki buzları eritmek için önce 1977'de Kudüs'e giden Sedat, 1978 yılında ise Camp David zirvesinde İsrail ile barış anlaşması imzaladı. İsrail, Sina'yı Mısır'a geri verse de en büyük düşmanı ile barışarak müthiş bir siyasal zafer kazanıyordu. Bu ayrıca yıllarca Filistin için mücadele vermiş bir devletin 'artık ben yokum' demesi anlamına geliyor ve Filistin idealinin yenilgisi demek oluyordu. Böylece, Mısır Arap liderliğinden çekiliyor ve Ortadoğu'dan soyutlanıyordu. Nitekim Arap Birliği de Mısır'ı hemen üyelikten atacaktı.

Tüm bu olumsuzluklara rağmen 1979 yılında Humeyni'nin İran İslam Devrimi Ortadoğu'da tüm dengeleri değiştirmişti. Devrimin ertesinde sekiz yıl sürecek olan Irak Savaşı İran'ı hem güçsüzeleştirecek hem de devrimin yayılmaması için İran'ı oyalayacaktı. Bu ortamda, karşısında ciddi bir güç kalmayan İsrail de 1982 yılında iç karışıklıklar yaşayan Lübnan'a giriyordu. İsrail'in Lübnan'ı işgali FKÖ'yü ortadan kaldırmak, Suriye güçlerini Lübnan'dan çıkarmak ve hakim Maruni güçleriyle çıkarlı bir anlaşma imzalamaktı. FKÖ'nün Tunus'a kaçmasıyla hakimiyetini pekiştiren İsrail ordusu iç çatışmaları kendi çıkarları doğrultusunda kullanmış ve Falanj birliklerine izin vererek İsrail içinde büyük tartışmalara sebep olacak olan Müslümanların şehit edildiği korkunç boyutlara varan Sabra ve Şatila katliamlarına sebebiyet vermişti.

İRİNE KURULAN İSRAİL - 3

Tahsin AY

İran Devrimi'nin etkisiyle canlanan İslami hareketlere karşı sert tavırlar takınan Enver Sedat, ibretlik olarak 1980 yılında kendi askerleri tarafından öldürülüyordu. Yerine gelen Hüsnü Mübarek ise dış politikasını daha da ılımlılaştırarak İsrail ile anlaşma, ABD ile yeni ilişkiler kurmak olarak belirliyor ve Lübnan işgaline de sıcak bakıyordu. Tüm bu koşullar altında Filistin'de sivil itaatsizlik olarak tanımlanabilecek İntifada 1987 yılının Aralık ayında ortaya çıkıyordu. İntifada, genel grevler, vergi ödememe, boykotlar ve silaha karşı taşla karşılık verme şeklinde özetlenebilir. İsrail askerlerinin gösteri yapan halka karşı silah kullanması tüm dünya tarafından izleniyor ve böylece İsrail meşruluğunu kaybediyordu. 1988 yılında Yaser Arafat Filistin Devleti'ni ilan ediyor ve hiçbir karşılık alamadan BM'de İsrail Devleti'ni tanıyordu. Aynı yılda kendisini Filistin davasına adayacak İslami bir hareket olan Hamas örgütü de kuruluyordu.

ABD-İrak arasındaki Körfez Savaşı işgal edilmeden 'kurtarılan' Kuveyt örneğinde olduğu gibi Filistin için ise masa başında bir çözüm bulunabileceği sonucunu çıkarmıştı. 1991 senesinde Madrid Konferansı'nda Arap devletleri(Ürdün, Lübnan ve Suriye) barışı konuşmak için İsrail ile ilk kez bir araya geliyorlardı. Madrid buluşmasından pek bir sonuç çıkmadıysa da Oslo Görüşmeleri'ne zemin hazırlamıştı. FKÖ'nün barış görüşmelerine sıcak bakması ise Körfez Savaşı'nın ardından ekonomik sorunlar yaşamaması, Hamas'ın üstün konuma geçmesinden çekinmeleri ve İsrail yanlısı ABD'nin Clinton hükümetinin tavırlarıydı. 1993'de başlayan Oslo görüşmelerinin sonucunda İsrail FKÖ'yü temsilci olarak tanırken, İsrail'in ise 'var olma hakkı' tanınıyordu. 1994 yılında Ürdün İsrail ile barış anlaşması imzalayarak İsrail'i tanıyan ikinci devlet oluyordu. Devam eden Oslo görüşmelerinde FKÖ zayıf ve başarısız bir diplomasi izlerken, Filistin Yönetimi'nin başında bulunan Yaser Arafat da gelen yardımları yatırım şeklinde kullanmak yerine güvenlik kuvvetlerine yatırım yaparak halkı baskı altında tutuyordu. Hamas ise halkın içinde, halkın sorunlarını bilen ve sosyal yardımlarda bulunan bir hareketti. Oslo görüşmeleri İsrail içerisinde de bölünmelere yol açtı ve Başbakan Rabin bir Yahudi tarafından öldürülünce tüm görüşmeler askıya alındı. Savaş ya da barışçıl söylemler bundan sonra iktidarın değişmesinde en önemli belirleyici haline gelecek ve 96-2001 sürecinde beş başbakan değiştirmiş olacak olan İsrail kendi içerisinde sorunlarla boğuşurken Filistin'de daha militarize olmuş II. İntifada hareketi Hamas, İslami Cihad ve El-Fetih'e ilişkin gençler tarafından ortaya çıkacaktır. Bunun üzerine İsrail Filistin Yönetimi'ne teslim edilmiş yerleri yeniden işgal etti. II. İntifada ABD'nin kuklası Mahmud Abbas'ın Şubat 2005'de Mısır'da Ariel Şaron'la ateşkes anlaşması imzalamasıyla resmi olarak sona erdi. 2006 yazında Lübnan'a giren İsrail Hizbullah karşısında bir şey yapamadı ve büyük bir hezimete uğrayarak geri çekilirken, bu tarih dengelerin İsrail aleyhine işlediği süreci başlattı.

Yararlanılan Kaynaklar:

- William L. Cleveland, Modern Ortadoğu Tarihi, Agora Kitaplığı
- Paul Findley, ABD'de İsrail Lobisi, Pınar Yayınları
- Mesut Kardeşhan, Terörün Efendileri, Pınar Yayınları
- Roger Garaudy, İsrail Mitler ve Terör, Pınar Yayınları
- Asaf Hüseyin, Ortadoğu'da Devlet ve Terör, Pınar Yayınları
- Alan R. Taylor, Siyonizmin Doğuşu, Pınar Yayınları
- Ertuğrul Bayramoğlu, Yahudilik ve Siyonizm Tarihi, Pınar Yayınları

fildişi

kuleden notlar

Nihal Açıkel

Onlar mı hayırlı yoksa yeryüzünü oturmaya elverişli kılan, aralarında nehirler akıtan, onun için sabit dağlar yaratan, iki deniz arasına engel koyan mı? Allah'ın yanında başka bir ilah mı var? Hayır, onların çoğu hakikatleri bilmiyorlar. **(Neml-61)**

Kim katil olmayan ve yeryüzünde fesat çıkarmayan bir kişiyi öldürürse sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir adamın hayatını kurtarırsa sanki bütün insanların hayatını kurtarmış olur. Resullerimiz onlara açık ayetler ve deliller getirmişlerdi. Ne var ki onların çoğu bütün bunlardan sonra, hâla yeryüzünde fesat ve cinayette aşırı gitmektedirler. **(Maide-32)**

Resulullah (sav) buyurdular ki: "Kime dua kapışı açılmış ise ona rahmet kapıları açılmış demektir. Allah'a taleb edilen (dünyevi şeylerden) Allah'ın en çok sevdiği afiyettir. Dua, inen ve henüz inmeyen her çeşit (musibet) için faydalıdır. Kazayı sadece dua geri çevirir. Öyle ise sizlere dua etmek gerekir."

"Yedi helâk edici şeyden sakınınız. Bir tanesi de haklı durumlar müstesna Allah'ın haram kıldığı cana kıymaktır" **(Hz. Muhammed)**

Herkes aynı fikirdeyse, hiç kimse yeterince düşünmüyor demektir. **Mevlana**

Çocuklarımızı kuzu gibi büyütmeyelim ki, ileride koyun gibi güdülmesinler. **Sadi-i Şirazi**

Cehennem yerinde hiç ateş yoktur. Herkes ateşini yanında götürür. **Karacaoğlan**

Sorunlar onları yaratanların mantığı ile çözümlenemez. **Einstein**

Fısıldanan sözler, çok kere yüksek sesle söylenenlerden daha uzağa gider. **Çin Atasözü**

İnsanların kimlikleri güç ve makam sırasında ortaya çıkar. **Abraham Lincoln**

Bilirken susmak, bilmezken söylemek kadar çirkindir. **Eflatun**

Yürüyen bir aptal, oturan iki akıllıdan daha çok yol alır. **Çin atasözü**

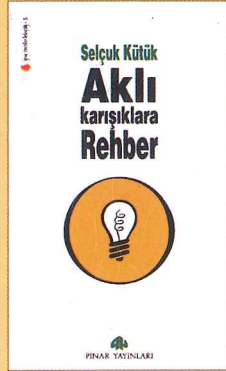
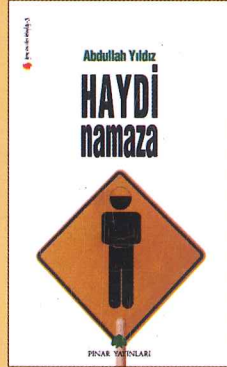
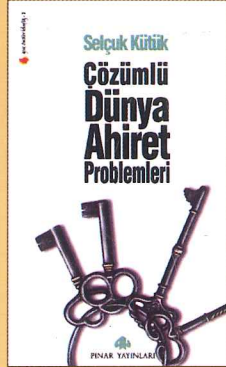
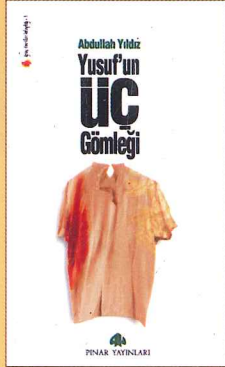
Bende bir yumurta var. Sende bir yumurta var. Eğer, sen bana bir yumurta verirsen, ben sana bir yumurta verirsem, yine sende bir yumurta Bende bir yumurta olur. Şayet, sende bir bilgi var. Bende bir bilgi var. Ben sana bir bilgi verirsem, sen bana bir bilgi verirsen, sende iki bilgi, Bende iki bilgi olur. **Konfüçyüs**

“Asım’ın Nesli”ne

Bu seri, ülkemiz gençliğine karşı yürütülen duyarsızlaştırma, hafizasızlaştırma, kimlik ve aidiyetsizleştirme bir başka deyişle “hiç”leştirme faaliyetlerine duyarsız kalmamak ve gençlerimizin başta dîni bilinç olmak üzere, siyasal, tarihî/coğrafi, kültürel/estetik bilinçlerine kadar tüm alanları kapsayacak, onları Vahy’in gözüyle bakan, İbrahîmî duruş sahibi, kültürel, siyasal, ekonomik, tarihi vs. sahaları kuşatıcı temel bakışı yerleşmiş, rahmetli Mehmet Akif’in “Asım’ın Nesli“, Necip Fazıl’ın “Büyük Doğu Nesli“, Seyyid Kutub’un “Öncü Kur’an Nesli“ olarak isimlendirdiği, küresel kaskacı yaracak Öncü ve Önder Gençler olarak yetişmelerinin ilk basamaklarını oluşturacak giriş metinleri olarak tasarlanmıştır.

genç öncüler kitaplığı

Duyarsız kalmayın!

PINAR YAYINLARI
Geleneğin İhyasından Geleceğin İnşasına

internetten sipariş için: www.kitappinari.com
Büyükcireşit Paşa Cad. No:22/16 Vezneciler İstanbul
tel : (212) 520 98 90 - 527 06 77

Not: Toplu İsteklerde özel indirim uygulanır

BİRAZDAN GÜN DOĞACAK

Beton duvarlar arasında bir çiçek açtı
Siz kahramanınsınız çelik dişliler arasında direnen insanlığın
Saçlarınız ızdırıp denizinde bir tutam başak
Elleriniz kök salmış ağacıdır zamana
O inanmışlar çağının.

Zaman akar yer direnir gökyüzü kanat gerer
Siz ölümsüz çiçeği taşırsınız göğsünüzde
Karanlığın ormanında iman güneşidir gözünüz
Soluğunuz umutsuz ceylanların gözyaşına sünger.

Gün doğar rüzgar eser bulut dolanır
Rahmet şarkısı söyler yağmurlar
Alnınız en soylu isyandır demir külçelere
Gürültü susar ses donar sevgi tohumu patlar
Sessiz bir bombadır konuşur derinlerde.

Ey bizim sabır yüklü toprağımızın kutsal ağacı
Sen bize hayatsın umutsun mezarlar kadar derin
Bizi tutan bir şey varsa dirilten o sensin
Üzerinde uyuduğumuz yavru kuşların tüy renkli sıcaklığı.
Ey damarlarımızda donan buz yüzlü heykeller beldesinden
Yıkıntılar sonrası sığındığım şefkat anası
Ey dağları yerinden oynatan ses ey mermeri toz eden rüzgar
Ey alemi donatan ışık toprağa can veren el.

Gün olur toprak uyanır, uyanır böcekler
Sarı bozkır titrer çıplak dağlar yeşerir gök yıkanır kirli dumanlardan
Su coşar deniz kabarır canlanır ölü şehirler
Yemyeşil bir rüzgâr eser yıldızlar arasından.

Şimdi siz taşıyorsunuz müjdenin kurşun yükünü
Çatlayacak yalanın çelik kabuğu
Sizin bahçenizde büyüyecek imanın güneş yüzlü çocuğu.

Erdem Beyazıt

